

TV **FACE**

Čtení pro volný čas z Blanenska,
Boskovicka a okolí

ZÁŘÍ/ŘÍJEN 2024

ZDARMA

JOSEF ŠÁLEK DRŽÍ
NĚKOLIK REKORDŮ

ROZHOVOR S **PRIMÁŘEM**
INTERNÍHO ODDĚLENÍ
NEMOCNICE BOSKOVICE

VLASTIMIL CHLÁDEK
MILUJE ŠACHY

**ALENA STŘELEČKOVÁ:
DOMOV MÁM VE SVÉM SRDCI**

- **Boskovice – Rovná 2460/4** po–ne 8.00–20.00
– **Otakara Kubína 45** po–pá 7.00–17.00 so–ne zavřeno
- **Blansko – Na Řadech 2360/3 (Kaufland)** po–ne 8.00–20.00
– **Seifertova 1683/6a** po–pá 7.00–17.00 so–ne zavřeno

Dr.Max⁺

Preventivní péče Dr. Max

Včasné odhalení zdravotního rizika pro kvalitnější život

Bez
čekání

Výsledek
ihned

Konzultace
na míru

www.drmax.cz/prevence

Brufen 400

100 tbl.

- úleva od bolesti hlavy, zubů i zad a migrény
- pomáhá při podvrtnutí a natažení svalů
- působí protizánětlivě
- od 12 let nebo 40 kg

-50 Kč
s Kartou výhod

149 Kč

Běžná cena 199 Kč

Čtěte pečlivě příbalovou informaci. Brufen 400 mg potahované tablety je léčivý přípravek k vnitřnímu užití s léčivou látkou ibuprofen. Minimální prodejní cena za posledních 30 dní 199 Kč.

Voltaren Forte

20 mg/g gel

180 g

- analgetikum ve formě gelu proti bolesti zad, svalů a kloubů až na 24 h při aplikaci 2× denně, ráno a večer

-200 Kč
s Kartou výhod

**VELKÉ
balení
180 g**

399 Kč

Běžná cena 599 Kč

Nyní k nákupu Voltaren Forte 180 g NAVÍC skleněná láhev v neoprenovém obalu, 420 ml za 0,01 Kč. Do vyprodání zásob.

Čtěte pečlivě příbalovou informaci. Voltaren Forte 20 mg/g gel je lék k vnějšímu použití. Obsahuje diklofenak-diethylamin. Minimální prodejní cena za posledních 30 dní 599 Kč.

Akční nabídka platí pro držitele Karty výhod Dr. Max od 1. do 31. 10. 2024 nebo do vyprodání zásob.

INZERCE

Koupě auta je velká událost, u které chce být celá rodina.

Vyberte si z tisíců prověřených ojetých vozů z programu Škoda Plus a počítejte při tom s jejich prověřeným technickým stavem, zkušební jízdou nebo výhodnou nabídkou pojištění a financování.

Váš autorizovaný partner programu Škoda Plus:

TOP AUTOSALON BLANSKO

Svitavská 2329
678 01 Blansko
Tel.: 516 411 143
www.topautosalon.cz

TOP
AUTOSALON BLANSKO

ŠKODA Plus

Mění minusy ojetých vozů na plusy

Ocelové magnolie

Letošní divadelní sezonu zahájilo Městské divadlo Brno činohrou Roberta Harlinga „Ocelové magnolie“.

Autor se narodil v Luisianě v roce 1951, vystudoval práva, ale táhlo ho to k divadlu. Nedařilo se mu, všemu se věnoval příliš povrchně, byl zpěvákem, hercem, režisérem, pouličním prodávčem. Pak mu ale zemřela o dva roky mladší sestra Susan, která si jako těžká diabetička dopřála vytožené dítě a zaplatila za to životem. Bolest a výčitky vedly Harlinga k napsání povídky a vzápětí i divadelní hry inspirované skutečným příběhem, a to za neuvěřitelných deset dnů a nocí v září 1986. Na Broadwayi se hrála se stoupajícím úspěchem od března 1987 až do února 1990. Neminul jí ani film s hvězdným obsazením (Shirley Mac Laine, Julia Roberts).

Příběh „magnolií“, šesti žen, křehkých ve svém nitru, ale ocelově silných v boji s životními nástrahami, autor umístil do kadeřnického salonu, kde probíhá celý děj. Je tu majitelka salonu Truvy Jonesová, jejíž muž nevstal patnáct let od televize, Clairee Belcherová, zámožná vdova po starostovi, a M'Lynn s dcerou Schelby. Šestici doplňují mladá kadeřnice Annell a v „jádru dobrá ženština“ Ouiser Boudreauxová.

Muž se zde nevyskytuje žádný, i když o mnoha se vedou řeči, ostatně jako všude, kde se schází dlouholeté přítelkyně. Osou děje je příběh mladé Schelby, nejhezčí dívky ve městě, těžké diabetičky, která má těsně před svatbou. To je závažné téma pro všechny přítomné, vždyť viděly Schelby vyrůstat a přejí jí jen vše dobré. Jediným přáním Schelby je dítě, nejlépe hodné dětí, ale to má od lékaře zakázané. Po čase matce a celému spolku přítelkyň oznámí, že je těhotná. Pro splnění svého snu je ochotná podstoupit vše. Chlapeček se narodí, prospívá, ale Schelby umírá po transplantaci ledviny a zhroucení oběhové-

ho systému. Přes tento smutný závěr nepůsobí hra melancholicky. Všechny přítelkyně se sjednotí v pomoci a posíleny jdou společně do „boje se životem“.

Jistě vás zajímá herecké obsazení tohoto čistě dámského sextetu. V Městském divadle Brno vystupují Radka Coufalová, Barbora Slaninová, Ivana Vaňková, Alena Antalová, Markéta Sedláčková a Eliška Hladilová, která ještě donedávna hrála pod dívčím jménem Skálová.

Aby těch žen nebylo málo, tak režie se ujala Katja Pegan ze slovinského divadla v Kopru. Souborem je nadšená, Brno se jí líbí a určitě to nebude její jediná režie u nás. Scéna je krásná, jako vše od Jaroslava Milfajta, kostýmy Andrey Kučerové jsou ve stylu 80. let. Hraje se hodinu padesát bez pauzy. Přeji krásný zážitek.

NAĀ PARMOVÁ

FOTO: Městské divadlo Brno (2x)

JOSKA ŠÁLEK: VŠECHNO JE MOŽNÝ

TERAPEUT, LEKTOR, KOUČ, MOTIVÁTOR, ODBORNÍK NA ZVLÁDÁNÍ STRACHU A ZÁTĚŽOVÝCH SITUACÍ, ORGANIZÁTOR PROŽITKOVÝCH SEMINÁŘŮ A ZAHRANIČNÍCH POBYTŮ, SPORTOVEC, SPISOVATEL, ALE TAKÉ DRŽITEL NĚKOLIKA SVĚTOVÝCH VÝKONŮ, KTERÉ JSOU ZAPSANÉ VE SLAVNÉ GUINNESSOVĚ KNIZE REKORDŮ. TO JE ČTYŘIAPADESÁTILETÝ JOSEF ŠÁLEK Z LYSIC. POUTAVÉ POVÍDÁNÍ S TÍMTO MIMOŘÁDNĚ ZAJÍMAVÝM ČLOVĚKEM SE TOČILO NEJEN KOLEM REKORDŮ, ŽIVOTNÍHO STYLŮ, ALE I PŘIPRAVOVANÉHO DOKUMENTU.

Dovolte, abych se na hned na úvod zeptal na dokument s názvem Joska Šálek – Všechno je možné, který je věnován právě vám.

Jedná se o celovečerní motivačně-sportovní dokumentární film. Momentálně probíhá konečná fáze postprodukce a v říjnu se uskuteční první veřejná předpremiéra. V příštím roce se s filmem chceme zúčastnit několika festivalů, například v Karlových Varech, a následně bude promítán v našich kinech i po celém světě.

O čem bude?

Původně to byl nápad Tomáše Adama, s kterým jsem se postupně zpřátelil, tehdy mě oslovil, když jsem se rozhodl překonat světový rekord v nejdelším

planku (izometrické cvičení zpevňující povrchové i vnitřní svaly všech částí těla, zejména břicha, jeho správné provedení spočívá v opírání o lokty a špičky u nohou, přičemž tělo je vypnuté v jedné rovině, dotek jiné části těla s podložkou není povolen). Ptal se mě, jestli by mohl moji přípravnou cestu zaznamenat v dvacetiminutovém videu. Řekl jsem si, proč ne. Dodával jsem mu různé materiály z pobytů, přípravy a tréninků až... Dne 20. 5. 2023 se můj výkon 9 hodin, 38 minut, 47 vteřin stal úspěšným rekordem. Během deseti dní ho na sociálních sítích vidělo 100 milionů lidí. Uvědomili jsme si, že to není jen otázka dvacetiminutového videa, ale že můžeme vytvořit větší motivační dílo, proto jsme

se rozhodli pro dokumentární film. Ve filmu jsou zaznamenány i moje další dva Guinnessovy rekordy, včetně mé poslední rekordní výdrže v planku se zátěží 18 kg na zádech.

Ve filmu se neobjevíte jen vy, ale také řada dalších zajímavých osobností.

Součástí dokumentu budou osobnosti, které již ve světě něco dokázaly, a to jak v osobním, tak profesním životě. Přizvali jsme je, aby se vyjádřily k tématu „všechno je možné“ a k mým výkonům. Jsou to například podnikatel Karel Janeček, kouč Marian Jelínek, zápasník MMA Jiří Procházka, tenistka Andrea Sestini Hlaváčková, světově uznávaná numeroložka, rodačka z Lysic Monika Bel Thabetová, od-

borník na chladovou terapii Libor Matouš, kvantový fyzik Jan Rak, světoznámý fyzioterapeut Michal Novotný, zpěvačka Marie Tilšarová, režisér Tomáš Adam, který se také zabývá osobním rozvojem a další.

Pochopil jsem správně, že film má být i jakýmsi poselstvím?

Můj příběh je spojen i s obdobím, kdy se mi nedařilo, nevěnoval jsem se sportu ani pohybu. Naopak, byl jsem příležitostný kuřák, pil jsem alkohol a přejídal se nezdravým jídlem. V roce 2017 se mi stala věc, která změnila můj život. Rozešla se se mnou přítelkyně, což byl tehdy pro mě velmi těžký stav. Známy mě tehdy inspiroval k tomu, abych začal běhat, a přišel tak na jiné myšlenky. Po dvou až třech kilometrech prvního běhu s nadvahou jsem myslel, že mě odnesou. Bolelo mě celé tělo, nemohl jsem dýchat a bylo mi celkově špatně. Uvědomil jsem si však, že jsem tím odpoutal pozornost od lítosti nad ukončeným vztahem. Druhý den jsem si proto řekl, že to zkusím znovu. Silně se mi rozvinula komunikace s tělem a již po několika měsících jsem měl potřebu běhat naboso a do půl těla. Od té doby běhám pravidelně i několik desítek kilometrů nebo maratony celoročně naboso. V současné době držím certifikovaný světový rekord v nejrychleji uběhnutém půlmaratonu naboso v mrazu a na sněhu a český certifikovaný rekord v nejrychleji uběhnutých deseti kilometrech naboso. Tak začala moje cesta k překonávání překážek. Začal jsem pracovat na svém mentálním nastavení, upravil jsem jídelníček a dosáhl výsledků, kterých si lidé začali všimnout. Spojil jsem se s českou rekordní agenturou Dobrý den Pelhřimov a s nimi oficiálně překonal světový rekord v nejrychleji naboso uběhnutém půlmaratonu na sněhu a ledu. Tento výkon zaznamenala a vysílala česká média a to vyvolalo mezi lidmi obrovský ohlas. Uvědomil jsem si, že mám možnost předávat poselství o tom, jak se naučit pracovat sám se sebou, s mentálním nastavením a vírou, že člověk může být šťastný a úspěšný. To jsem následně spojil i s dalšími světovými rekordy, které uznala i věhlasná Guinnessova kniha rekordů. Poselstvím filmu je ukázat lidem, že když se rozhodnou, mohou dosáhnout i svých nejmělejších cílů. Nemusí mě kopírovat, ale může je to inspirovat k uvědomění si, že je to skutečně možné.

Prozradte, prosím, čtenářům MyFace, co vás inspirovalo k tomu, abyste se začal věnovat osobnímu rozvoji a překo-

návání fyzických i mentálních limitů?

Od roku 2013 jsem se věnoval koučování lidí a pořádal akce na překonávání zátěžových situací a strachů. Například chůze po žhavých uhlicích a střepech může krásně demonstrovat, jak lze překonávat fyzická a mentální omezení, která máme nastavena v hlavě a v těle. V té době jsem už uměl být pozitivně naladěný, ale fyzikou stránku jsem nechal ještě v pozadí. V roce 2017 se to změnilo. Nyní se považuji za vyrovnaného člověka, ve všech ohledech.

Myslím si, že každý má nějaký katalyzátor, který ho nutí posouvat se vpřed. Pro mě to byl v minulosti strach z veřejného vystupování a citové závislosti. Tento strach mě dříve ovládal, ale pomohl také nastartovat tuto změnu. Nevnímám, že člověk může dosáhnout stavu, kdy má vše zcela zvládnuté, ale spíše stavu, kdy ho tyto negativní stavy již neovládají. Respektuji odlišnost názorů druhých a systém mě díky tomu přijímá. K respektu k druhým však patří i pevná hranice toho, co si nechám líbit a co ne. Je třeba najít rovnováhu.

Na vaší cestě nebyl jeden, ale hned několik milníků.

Milníků bylo mnoho. První přišel v roce 2008, kdy jsem se začal zabývat osobním rozvojem. Uvědomil jsem si, že pokud se člověku nedaří, může si za to pouze on sám. Tehdy jsem se učil přijmout zodpovědnost za svůj život. Další milník byl v roce 2013, kdy jsem si uvědomil, že to není jen o slovech, ale také o činech, a začal jsem pořádat akce na překonávání bloků a strachů. Ukazoval jsem lidem, jak zvládnout své strachy a nedostatečné sebevědomí v praxi. Sám jsem se tím také neustále posouval. Od té doby mi těmi-

to „praktikami“ prošlo několik tisíc lidí. V roce 2017 došlo k dalšímu milníku, kdy jsem se rozešel s partnerkou. O tom jsme už mluvili.

A další přišel v roce 2019...

Ano. Koncem roku 2019 jsem s lidmi cestoval na Srí Lanku. Ve Spojených arabských emirátech jsem tranzitně přestupoval na jiné letadlo a při pasové kontrole mě zadrželi a uvěznili. Až po více než dvou měsících se draze najatí právníci dostali ke spisu, který byl u tamějšího soudu, a zjistili, že si mě úřady spletli se zcela jinou hledanou osobou. Okamžitě mě propustili. Mezitím jsem si prošel několika věznicemi, poznal jsem právo šaria a byl součástí muslimských bohoslužeb a rituálů. Nevěděl jsem, jestli se odtud někdy dostanu. Mé znalosti z osobního rozvoje mi pomohly i tuto situaci zvládnout. Během tohoto období jsem si uvědomil, že člověk může být šťastný bez ohledu na podmínky, ve kterých se nachází. Udržel jsem si pozitivní náladu a víru, vytvořil si svůj osobní režim, sportoval a sepisoval svůj aktuální příběh. Tato situace mě silně prověřila a v mnohém posunula. Svoji autentickou zkušenost jsem koncem roku 2021 vydal v knize názvem Zlaté dno.

Paradoxně ve vězení jste se dostal i k planku, který vás následně tolik proslavil. Kolik rekordů vlastně držíte?

Několik. (úsměv) Světový rekord v nejdelší výdrž v pozici plank se zátěží 18 kg na zádech časem 1:25:02 hodiny. Světový rekord v nejdelší výdrž v planku, který má hodnotu 9:38:47. Další rekordy souvisejí s během. Český rekord v nejrychleji uběhnutých 10 km naboso. V lednu 2021 jsem běžel půlmaraton naboso na sněhu a překonal světový rekord v čase 1:36:21.

V mrazivém lednovém počasí při venkovní teplotě pohybující se okolo -5 °C jsem běžel pouze v krátkých kalhotách, bez předchozího ošetření těla krémem a bez jakéhokoliv občerstvení. Tento výkon byl vysílán v médiích, což způsobilo velký ohlas. Tento podobný běh jsem absolvoval ještě jednou v únoru 2024 za asistence komisaře z Guinnessovy knihy rekordů, a byl tak uznán i touto světovou agenturou. Uvědomil jsem si, že mám možnost inspirovat lidi ke zdravějšímu a šťastnějšímu životu. Poselstvím je, že když dostatečně věří, rozhodnou se a začnou pro to něco dělat, mohou dosáhnout jakéhokoliv úspěchu.

Jak jste se připravoval na překonávání světových rekordů?

Od dětství jsem věřil, že všechno je možné, nicméně jsem to měl nastavené proti sobě. Všechno je možné, aby se mi cokoliv nepovedlo. (úsměv) To se změnilo, když jsem se začal věnovat osobnímu rozvoji.

Pochopil jsem, že za svůj šťastný život nesu plnou zodpovědnost. Důležité jsou dostatečná víra v úspěch, silné mentální nastavení, nemít pochybnosti a zaměřit se na vítězství. Do toho zdravý životní styl, lehká strava a pohyb. Pravidelný trénink, hluboké dýchání a práce s pozorností mi pomohly překonat jakékoliv překážky. Otuzování a běhání bosky v přírodě mi pomohly zvýšit odolnost.

Zastavme se u stravy.

Když jsem v roce 2017 začal běhat, pořád jsem nezdravě jedl a pil alkohol. V roce 2018 jsem měl v krevních testech objevenou nemoc DNU a vysoké hodnoty cholesterolu. Ze dne na den jsem přestal jíst maso a pít alkohol, protože jsem nechtěl dál v sobě vytvářet kyselé prostředí, ve kterém vznikají různé záněty a choroby. Se svým tělem jsem byl v čím dál větším propojení. Proto jsem uposlechl jeho náznakům a po mém půlročním vegetariánství jsem se začal stravovat obden. Po

roce jsem si došel na nové krevní testy a veškeré mé hodnoty byly již zcela ve zdravém normálu. Dva a půl roku jsem jedl obden až do léta 2021. Od té doby jsem dva roky přijímal živiny, minerály a vitamíny pouze tekutou formou. Dnes jím sice občasné, ale tekutou výživovou suplementaci zachovávám. Nezatěžuji příliš tělo zpracováním potravy a jeho toxickým rozkladem. Mám tak stále víc energie i fyzické výkonnosti.

Je to pro každého?

Tím nejdůležitějším je být sám sebou a být co nejméně závislý na vnějších podmínkách, vlivech a informacích. Všechno je o prioritách, rozhodnutích a o tom, jak člověk vidí svět ze své vlastní perspektivy. Každý z nás vnímá svět trochu jinak. Nelze to zobecnit, ale každý si může najít způsob, který mu v životě pomůže. Je důležité jít vlastní cestou, která je pro daného jedince neefektivnější.

A to platí i ve stravování. Můžeme se v mnohém od druhých nechat inspirovat, ale nikdo nemůže znát náš život lépe než my sami.

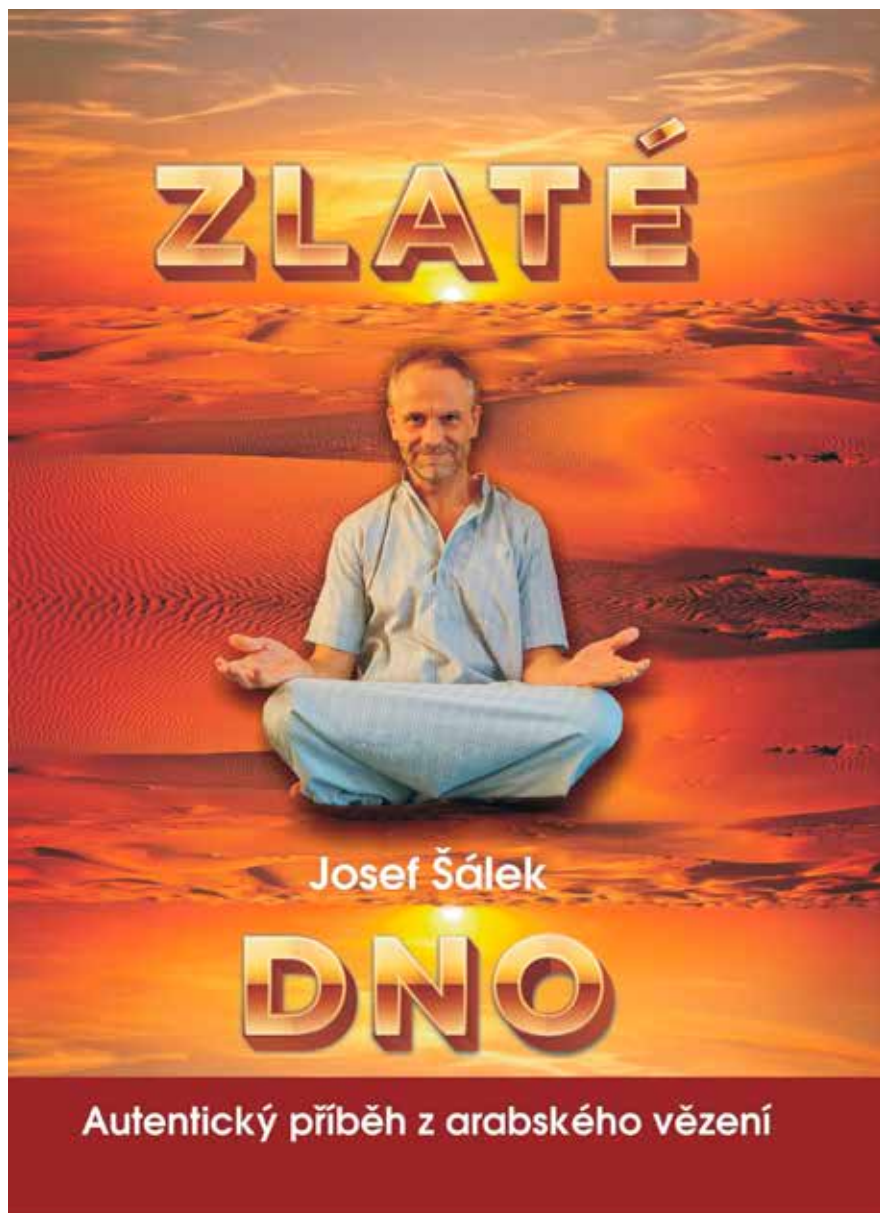
Jaký je váš denní režim a jak se udržujete v kondici?

Můj denní režim se přizpůsobuje okolnostem, ve kterých se právě nacházím. Když cestuji, navštěvuji různá místa nebo jsem více sám se sebou, volím priority podle situace. Existují však neměnné záležitosti, jako je výživová suplementace, kterou každý den doplňuji, a základní rozcvičení. Ať už jde o posilovací cvičení, rozcvičku nebo běhání. Vždy si najdu možnost cvičit, ať jsem kdekoliv.

Co byste poradil lidem, kteří chtějí začít s osobním rozvojem, chtějí něco v životě změnit, ale nevědí jak?

Prvním krokem je uvědomit si, co chcete. Druhým pak víra, inspirovaná někým, kdo dokázal, že je možné ten stav změnit. Třetím krokem je rozhodnutí začít a čtvrtým je skutečně to dělat. Tento proces musí být pravidelný, ale zároveň by měl přinášet radost a hravost. Je důležité, aby to nebylo vynucené, aby si lidé nepřivodili zranění nebo ztrátu motivace. Jednoduše najděte svůj způsob, cestu, jak to dělat s radostí, aby vás to přitahovalo znovu a znovu. Mně samotnému vůle příliš nepomáhala, ale když jsem našel radost v tom, co dělám, stalo se to pro mě přirozené.

Jaké jsou vaše další cíle a ambice do budoucna?

Žiji hodně v přítomnosti, ale zároveň plánuji budoucnost, protože žijeme v lineárním čase a je třeba mít harmonogram. V současnosti mám několik výzev, například další rekordní zápisy do Guinnessovy knihy rekordů, které souvisejí s plankem a s bosým maratonem na sněhu, což se dosud na světě ještě nikomu nepodařilo zaběhnout. Tyto výzvy jsou finančně náročné, a proto hledám partnery, kterým mohu pomoci se zviditelnit. V únoru se otevírá možnost o jistý druh světové show před egyptskými pyramidami. V planku bych měl na sobě po dobu více jak 20 minut ženu oblečenou jako Kleopatru a bylo by to vše spojené s podporou turismu v Egyptě. Takové podobné akce mám v plánu i na jiných zajímavých místech na světě. Plánuji také pokus o rekord v největším počtu lidí v planku, ideálně na Strahově. S cílem podpořit zdravý životní styl.

Možná otázka, která měla zaznít hned na začátku. Víte, že pocházíte z Písku. Jak jste se dostal do Lysic?

V roce 2022 mi jistá známá předpověděla, že se brzy přestěhuji. Bydlel jsem tehdy s maminkou v Písku. Po návratu z anabáze v SAE jsem chtěl být blízko ní. Druhý den jsem náhodou našel inzerát na bydlení v Lysicích. Den poté jsem se dozvěděl, že moje kamarádka z Prahy, která mi nabízela, abych se staral o její byt, zná velmi dobře osobu, která daný inzerát zveřejnila. To mě utvrdilo v rozhodnutí přestěhovat se sem. Dávám totiž přednost jistým synchronitám, které nejsou závislé na mém myšlení a emocích. Tím se snažím

v životě řídit. V Lysicích jsem šťastný, spokojený, je zde nádherná příroda a okolnosti mi umožňují se připravovat na další rekordy.

Už na začátku rozhovoru jste mi řekli, že jste jiný člověk, než jakým jste byl před několika lety. Přesto, byl i v poslední době nějaký moment, kdy jste to chtěl vzdát, ale nakonec jste to překonal?

Jsem jen člověk, což znamená, že stá-

le budu mít nějaké pochybnosti, úzkosti a strachy. Ale co se změnilo, je to, že tyto negativní stavy mám nyní více pod kontrolou. Už mě neovládají, trvají kratší dobu a jsou méně intenzivní než dříve. Není to o tom, že budeme žít jen hezky, spokojeně, ale že budeme umět lépe zvládat i to nehezké. Je důležité být připraven na jakékoliv podmínky a věřit, že je dokážeme zvládnout, ať jsou jakékoliv.

PAVEL ŠMERDA

REŽIE
TOMÁŠ ADAM

HLAVNÍ ROLE
JOSKA ŠÁLEK

HUDBA
VARHAN ORCHESTROVIČ
BAUER

JOSKA ŠÁLEK
VŠECHNO JE
MOŽNÉ
BRZY V
KINECH

FILM, KTERÝ VÁM TO DOKÁŽE

A. SESTINI HLAVÁČKOVÁ & M. JELÍNEK & M. NOVOTNÝ & J. PROCHÁZKA & M. BEN THABETOVÁ & L. PODMOL & J. RAK

BRIT & AMERICAN & 21 & MĚNÍME VODU & LCI Herbalife VOX & sOperák & QUINTON & ADP & SANGO PULO & EMERGY

FOTO: Renata Kotyzová

ALENA STŘELEČKOVÁ: DOMOV MÁM VE SVÉM SRDCI

PÍSNÍČKÁŘKA, PŮVODEM RODAČKA Z ČESKÝCH BUDĚJOVIC, ŽIJÍCÍ V MORAVSKÉM KRASU, HRAJE SVÉ PÍSNÍČKY VE STYLU FOLK & ETC. NEJČASTĚJI V SÓLO PROVEDENÍ S KYTAROU. „JSEM ZVĚDAVÁ POUTNICE PROSTOREM I ČASEM, PRŮZKUMNICE HUDBY A POETIKY, MILOVNICE ČESTINY A VŠECH ŽÁNŘŮ OD FOLKU, COUNTRY A BLUEGRASSU AŽ PO BLUES,“ ŘÍKÁ O SOBĚ ALENA ALISHI STŘELEČKOVÁ.

Zeptám se na úvod. Jak se máte a jak se vám daří?

Celkem jsem v zápřahu. Po Portě se objevily další nabídky, a to už jsem měla léto hodně zaplněné. (úsměv) Po vydání CD se o mně začalo více vědět, dostávala jsem krásné pozvánky a teď to vypadá, že se nezastavím. Do toho si užíváme léto s dětmi a rodinou na venkově.

Nedávno jste získala hlavní cenu v interpretační soutěži na Portě, do toho cenu Country rádia. Co pro vás tato i v minulosti další ocenění znamenají?

Určitě to pro mě bylo velmi významné uznání odborné veřejnosti, která byla v porotě. Jsem ráda, že mě takto vyzdvihli. Ale nebyl to nějaký můj cíl. Nedá se na něco upnout, že by to člověk strašně chtěl. To bych nikdy nedostala. Na druhou stranu moc mi to pomohlo a úžasné to zapadlo do mé cesty nahoru, která začala být od začátku roku strmější a strmější.

Možná to mělo zaznít hned na začátku. Proč ALISHI?

Dlouho jsem působila v různých kapelech a jednoho dne jsem se rozhodla, že budu fungovat sama za sebe. Moje jméno mi přišlo hodně dlouhé, na plakátech přece jen většinou není tolik místa. (úsměv) Chtěla jsem, aby to bylo krátké, výstižné a bez diakritiky. Měla jsem kamarádku, která mi říkala „Alíši,“, tak jsem si to vzala za své.

Kdybyste se měla čtenářům MyFace představit, co byste o sobě řekla?

Jsem holka s kytarou, která brázdí republiku se svými písničkami. Ráda nasávám atmosféru na místech, kde se ocitám, seznamuji se s novými lidmi, poslouchám jejich příběhy. Ale taky rozjímám sama se sebou.

Nedávno jste vydala CD. Jaké je?

Připravovala jsem je minimálně dva roky, možná i déle. Vydání se pořád odkládalo, ale jsem ráda, že jsme měli trpělivost a vydrželi. Sešli se na jeho přípravě, v dobrém slova smyslu, samí perfekcionisté. Hudební přátelé, kteří do toho dali každý kus svého srdce, čehož si hodně vážím. Opečovávali jsme každý detail a věřím, že posluchači to ocení a hudba, písničky jim udělají radost.

Čím jste chtěla být jako malá? Prý jste se narodila už s kytarou v ruce?

Když se podívám do minulosti, tak mi

připadá, že jsem s kytarou v ruce opravdu šla životem už od začátku. Rodiče oba hráli na kytaru, vyrůstala jsem tedy v hudebním prostředí. Byli sice amatéři, ale dávali do toho srdce. Vyrůstala jsem mezi muzikantskými partami, které jsou v Českých Budějovicích pověstné. Když se trochu vrátím zpět k otázce. Pamatuji si, že jsem chtěla být doktorkou, ale někdo mi řekl, že nejsem v přírodních vědách dost dobrá. Na druhou stranu si teď říkám, že vlastně taky léčím lidi. Hudbou...

O čem jsou vaše texty?

O domově, o zajímavých lidech, o zajímavých místech a o cestách – těch časem, prostorem i životem. Hodně písní je také o motivaci a nějakém pozitivním pohledu na svět. Snažím si ze všeho vzít nějaké ponaučení, lidem říct, pojďte se na svět, na věci podívat vždycky z té lepší stránky. Zajímají mě energie míst, kde hraju. Když můžu, přijedu na vystoupení dřívě, vnímám energie a snažím se s nimi seznámit. Je to pro mě důležité, abych se cítila na jevišti sama sebou, abych dokázala otevřít srdce, dát posluchačům maximum. Jsem esteticky zaměřená člověk. Stačí sluníčko a říkám si, jak jsem na krásném místě, v jaké krásné zemi a na jaké krásné planetě žiju. Jedu autem a koukám na ty naše krásné vesničky, pole, louky, lesy... Na to, jak je tady krásně.

Kocháte se za jízdy?

Kochám. Musím si dávat pozor, protože když jsem na cestě tři čtyři hodiny, člověk pak lehce sklouzne k automatizmu. Ale většinou mám k tomu puštěnou muziku a zpívám si. Někdy u toho i trochu tančuji. (smích)

Máte za sebou tradiční cestu spousty zpěváků, tedy základní uměleckou školu, konzervatoř, nebo jak tomu bylo u vás?

Řekla bych, že lidé mají i umetenější cestičky, než jsem měla já. Brala jsem vždycky hudbu jako přirozenou součást života. Učila jsem se na kytaru, skládala písničky, ale nikdy jsem nepočítala s tím, že se budu jednou hudbou živit. Žádné hudební vzdělání nemám. Vystudovala jsem obchodní akademii, protože jsem si myslela, že to bude pro mě do života praktické, ale ukázalo se to jako chyba. Trápila jsem se tam. Na vysoké škole už jsem chtěla dělat něco od srdce. Co je mi blízké, co je pro mě přirozené. A to byla čeština. Vystudovala jsem tedy bohemis-

tiku v Českých Budějovicích. Byly to krásné roky.

Prošla jste si celou řadou skupin, až jste se rozhodla vystupovat sama. Co vás k tomu přivedlo?

Musím říct, že to byly skvělé příležitosti, ale pokaždé jsem byla v nějaké roli, nikdy ne stoprocentně sama sebou. Když se mi narodily děti, uvědomila jsem si vlastní konečnost a to, že není v životě co odkládat. Tehdy jsem kapelu neměla, ani se mi nedařilo žádnou postavit. Tak jsem si řekla, že půjdu a budu hrát sama. Začala jsem se neuvěřitelně rozvíjet, najednou jsem objevila bohatství darů. Když jste na jevišti sám, člověk musí být perfektní. Je tam jako nahý. Musela jsem tedy na všem zapracovat. Chtěla jsem hrát víc, začala jsem hrát i v domovech pro seniory, což dělám pořád a to mě neuvěřitelně vrací k podstatě, proč tady hudba je. Jsme tady s ostatními lidmi pro sebe navzájem, máme se obohacovat dary, které máme. Autorské písničky, moje vystoupení jsou důležitá pro sdělení, ale hudba, kterou hraju v domovech, je pro mě skutečně podstatná.

Vím, že pocházíte z jižních Čech. Jak jste se ocitla v Šošůvce, v Moravském krasu?

Odešla jsem za svým mužem, nejprve do Brna. To bylo těžké, měla jsem miminko a neměla kam zajít na kávu, jen za kamarádkami, ty jsem tehdy ještě neměla. Ale tady, v Šošůvce, v Moravském krasu, jsem šťastná, mám tu přátele. Je to místo plné úžasných tvůrčích lidí. Nejen muzikantů, ale i malířů, pro které je estetika prostředí také důležitá. Kdo hledá krásné místo k žití, najde ho právě tady. Myslím, že jsem i to místo dostala darem. Začínám mít pocit, že domov už mám ve svém srdci.

Když nehrajete, nezpíváte, neskládáte... Co vás kromě hudby baví, naplňuje a vyplňuje váš volný čas?

Rodina a děti. Snažím se být co nejvíce s dětmi a věnovat jim čas, abychom rozvíjeli náš vztah. Také se je snažím seznamovat s tím, co dělám, a motivovat je, aby v životě našly to, co milují. Kromě toho moc ráda chodím. V přírodě si čistím hlavu procházkami a miluji práci na zahrádce. Mám konečně domeček se zahrádkou a mohu se propojit se zemí. Cítím, že tím navazuji na mnohem hlubší vzpomínky a schopnosti z minulosti. Je to něco, co si neseme napříč generacemi...

Máte nějaký profesní sen?

To, co je tady a teď, je pro mě nejdůležitější, ale jsem člověk, který na sobě nikdy nepřestane pracovat. Tím, že se stále učím nové věci, rozšiřuji pole své působnosti. Jsem teď šťastná a spokojená a možnosti se objevují samy. Toužím mít kapelu a jednou, až to s nimi rozbalím, to bude ten správný zvuk, který mám v srdci.

PAVEL ŠMERDA

ALENA ALISHI STŘELEČKOVÁ

Písničkářka, původem rodačka z Českých Budějovic žijící v Moravském krasu, hraje své písničky ve stylu folk & etc. nejčastěji v sólo provedení s kytarou. „Jsem zvědavá poutnice prostorem i časem, průzkumnice hudby a poetiky, milovnice češtiny a všech žánrů od folku, country a bluegrassu až po blues.“

Čerstvá držitelka hlavního ocenění na Portě 2024 letos představuje nové album Holka do deště, které na jaře dokončila ve spolupráci s Karlem Macálkou a Good Day Records. Debutové album Alishi je modré, voní letním deštěm a zve vás k magické cestě prostorem i časem krajin vnitřních i vnějších.

Alishi získala na Portě 2024 hlavní cenu v interpretační soutěži a cenu Country Radia, z Porty 2022 si přivezla také ocenění Svazu autorů a interpretů.

DACIA DUSTER

již od 429 900 Kč

Dacia Duster: spotřeba 4,8–7,0 l / 100 km, emise CO₂: 125–154 g/km. Uvedené spotřeby paliva a emise CO₂ jsou změřeny metodikou stanovenou dle platných právních předpisů vyžadovaných pro homologaci vozidla. Tato nabídka je pouze indikativní, není návrhem na uzavření smlouvy a nelze z ní proto dovozovat povinnost společnosti uskutečnit jakékoli transakce. Vybavení vozů je pouze ilustrativní.

OPPORTUNITY®
Autocentrum Brno-Líšeň

Sedláčkova 10, 628 00 Brno | +420 544 424 611 | info@opportunity.cz

OPPORTUNITY®
Autocentrum Boskovice

Komenského 9, 680 01 Boskovice | +420 777 703 753 | marek.novak@opportunity.cz

www.opportunity.cz

SEDOS TRANSPORT TRUCK DAY

2024 & RONYTRANS

7. ZÁŘÍ
DRNOVICE U LYSIC

Máme za sebou již 5. ročník Truck day, který se konal v areálu firmy SEDOS Transport v Drnovicích. S dovořením si troufnu říci, že každý ročník naplnil moji myšlenku. Tou je uspořádat den, ve kterém se vytvoří prostředí plné radosti, lásky a klidu. Poslední dva roky akci pořádám se společnosti Ronytrans, které moc děkuji za podporu. Dále bych od srdce chtěl poděkovat všem svým zaměstnancům, zákazníkům a obchodním partnerům, bez kterých bych jen stěží mohl vybudovat areál společnosti, ve kterém akce probíhá. V neposlední radě děkuji všem, kteří našli chuť, udělali si čas a přišli podpořit Terezku na její životní cestě. Závěrem bych chtěl každému popřát, aby měl možnost žít každý den naplno, jako by byl poslední, aby šířil lásku, měl v sobě sebelásku, našel odvahu vzít za svůj život plnou zodpovědnost. Náš život je obrovský dar a je potřeba ho žít s maximální vděčností za vše.

ROMAN DVOŘÁČEK

VLASTIMIL CHLÁDEK **MILUJE ŠACHY**

VLASTIMIL CHLÁDEK, MAJITEL DOPRAVNÍCH STAVEB, BOWLINGU BRNO NEBO ZÁMECKÉ SÝPKY V BLANSKU, OD DĚTSTVÍ MILUJE ŠACHY. PŘI JEJICH HŘE ZAŽÍVÁ POCIT ŠTĚSTÍ A ŠACHOVÉ PRINCIPY HO TAKÉ NAUČILY SPOUSTĚ MOUDROSTÍ, KTERÉ DODNES POUŽÍVÁ VE SVÉM PRACOVNÍM I OSOBNÍM ŽIVOTĚ.

Vzpomenete si na svoje šachové začátky?

Šachy mě naučila hrát maminka. Střelec může šikmo, král všude, ale jen o políčko, však si na to možná taky pamatujete. Bydleli jsme v Letohradě a po úspěchu ve školním turnaji jsem vstoupil do místního šachového oddílu. Naše občasná tréninky vedl pan Štěpán. Připadal mi tehdy velmi staříčkový, přesto měl s námi, a možná právě proto, svatou trpělivost. Při našich alotříích se nikdy nerozčiloval, spíše jsem v jeho očích někdy zahlédl pobavené rozzařené jiskřičky. Nerozuměl jsem jim, až později jsem pochopil, že se při pohledu na nás vracel do svých žákovských let, do svého mládí...

Co bylo dál?

Svůj první turnaj jsem odehrál v Klopotech. Jednalo se okresní přebor žáků a dorostenců a skončil jsem poslední, ale za rok, a zase v Klopotech, jsem už skončil první. To byl ten pravý start, šachy mě začaly doopravdy bavit. Trénoval jsem v těch letech jen sám, ale trénoval?! Vlastně jsem jen přehrával partie z novin a časopisů. Pro výrazný úspěch v šachu to nedávalo smysl, ale pro život ano. Poznával jsem šachové principy a začal jsem je používat i v běžném životě. Ze začátku sice nevědomky, ale to nebylo důležité, prostě jsem se jimi začal instinktivně řídit.

Někdy v roce 1977 jsem odehrál polofinále přeboru Československa dorostenců. Sice jsem postoupil do finále B, které jsem nakonec i vyhrál, ale také jsem tam pochopil, že na ty nejlepší prostě nemám, oni byli někde jinde. A navíc přišla Vysoká škola stavební, rychlé studentské manželství a následně to nejcennější co máme – syn Vlastík. Pozvolna jsem závodního šachu zanechal.

Nebylo to ale navždy.

Na začátku nového tisíciletí se naše rodina přestěhovala do Moravského krasu a já jsem vstoupil do šachového oddílu Garde Lipovec. Tím byla zahájena další významná kapitola v mé šachové knize. S mým novým oddílem jsme se dostali až na špici druhé ligy. Hrál jsem na osmé šachovnici, ale mojí pozicí bylo spíše něco mezi hráčem, kapitánem a mecenášem. S dlouholetou obětavou duší lipoveckého šachu, panem Lubošem Ševčíkem, jsme na dlouhé roky vytvořili skvělý organizační tandem. Postupně jsem také začal kvalitně trénovat s mezinárodním šachovým mistrem Petrem Piskem. Až on mně začal odkrývat tu pravou a neskutečnou krásu naší milované hry. Byly to nádherné lekce proložené kombinacemi, zahájeními uši-

tými mi na míru i výkladem o světových hráčích. Někdy v těch letech jsem dosáhl i svého nejvyššího ratingu, 2100 ELO bodů.

Samostatnou kapitolou ve vašem šachovém životě jsou simultánní partie, což jsou exhibiční vystoupení šachových velmistrů, kteří hrají současně na více šachovnicích proti vícero soupeřům.

Zúčastnil jsem se mnoha těchto šachových klání, jež pořádá můj kamarád Pavel Matocha. V nich jsem se postupně utkal se světovými velmistry Korčným, Spasským, Kasparovem, Navarou, Polgárovou, Sosonkou, Kramníkem, Raportem... a s řadou dalších. S některými z nich se mi podařilo sehrát skvělé partie, ale pro mě to hlavně byla nádherná obohacující a inspirativní setkání. O svých zážitcích s těmito velikány světového šachu jsem sepsal knihu Vůně duše a jednu partii z ní, s legendárním mistrem světa Borisem Spasským, bych rád uvedl jako neopakovatelnou tečku na úplný konec tohoto šachového vyprávění.

Šachy se prolínají do vašeho osobního i pracovního života. Je to vidět třeba na budovách, které jste opravil nebo postavil.

V roce 2012 jsem zrekonstruoval Zámekovou sýpku v Blansku, postavenou v 16. století. Nejvyšší patro jsem zcela pojal v šachovém duchu. Na chodbě jsou originální obrazy velmistrů, se kterými jsem se ve svém životě utkal, na všech pokojích jsou šachové knihy a doplňky a na podestě vedle schodiště stojí socha šachového Turka. Početné šachové relikvie máme i v areálu Bowlingu Brno.

Zajímavá je také vaše sbírka šachových mincí.

V dobách svého největšího šachového opojení jsem si umanul, že vytvořím sbírku všech šachových mincí světa. Ve spolupráci se synem Vlastíkem se nám to podařilo a občas je někde vystavíme. I já se jimi někdy rád pokochám, připomínají mi ty nejvýznamnější šachové události.

Koho ze světových šachistů máte nejraději a proč?

Asi Borise Spasského. Ne, to byl vtip. Samozřejmě Roberta Fischera. Přitáhl k šachu miliony fanoušků, jako jeden z prvních a sám proti přesile svedl vítězný boj proti východu. Bylo to nečekaně hříšné, krásné a motivující, ale možná také sebezníčující, protože nápor na jeho duševní schopnosti byl nepředstavitelný. Myslím,

že jsme Robertu Fischerovi hodně dlužní. Bohužel už to nikdy nenapravíme. Je mi to líto.

Co pro vás šachy znamenaly a znamená v životě zejména z pohledu úspěšného manažera?

Na šachových turnajích jsem strávil takřka celé mládí. Ten čas mi na jedné straně chyběl, neboť jsem se nenaučil, co moji vrstevníci, a to hlavně po stránce manuální zručnosti. Jsem prostě nešikovný. Tato moje nešikovnost mi velmi komplikovala život, zvláště v období po vysoké škole. Na druhé straně jsem se díky šachům naučil samostatnosti, vnímavosti, flexibilitě, rozvaze, nadhledu, vidění cíle, spoléhání se sama na sebe, odpovědnosti ke kolektivu, umění prohrávat, umění vyhrávat, vážit si svých soupeřů, motivací a mnohému dalšímu. A právě základy těchto vlastností mi v dalším životě umožnily řídit stavební firmu Dopravní stavby Brno. Mezi vedením Dopravních staveb a vedením šachové partie s důrazem na stanovení cíle a řešení problémů nevidím zásadní rozdíl.

Jak vám šachy pomohly v rozhodovacích procesech manažera?

Šachy mě naučily neztrácet čas zbytečnostími, třeba planým tlacháním o ne důležitých, nepodstatných a k ničemu nevedoucích tématech. Dodnes si pamatuji slova vedoucího šachového kroužku: To, čeho chceme dosáhnout, je strategie a způsob, jak toho dosáhnout, je taktika. To je cesta k úspěchu. Prázdné vykládání, zdůrazňování sama sebe, nevýznamné aktivity, producírování se, stěžování si, jak se nedaří, a další a další zbytečné činnosti jsou pro naši strategii a taktiku jen ke dnu táhnoucím balastem. Někdy při pracovních jednáních stojím ve špatné pozici a trumfy soupeřů mě špendlí k podlaze. V tu chvíli mnou prostupuje jediná myšlenka, zachovat maximální klid, ukolébat je a jejich trumfy přeměnit na neškodné argumenty, svoji strategii při tom naopak poznenáhlu pilovat a brousit až na dřevě dokonalosti. Často se to podaří.

PAVEL ŠMERDA

LEGENDÁRNÍ MISTR SVĚTA BORIS SPASSKIJ – VLASTIMIL CHLÁDEK

1. e4 Jc6, 2. d4 d5, 3. Jc3 dxe4, 4. d5 Je5,
5. Sf4 Jg6, 6. Sg3 a6, 7. f3 e5, 8. fxe4 Jf6,
9. Sd3 Sc5, 10. Jf3 Jh5, 11. Sf2 Sxf2, 12. Kxf2 De7,
13. Dd2 Jhf4, 14. Vhe1 Sg4, 15. g3 Jh3+,
16. Kg2 h5, 17. Jg1? h4!+ 18. Se2 hxg3,
19. Sxg4 Jf2, 20. hxg3 Jgf4+!, 21. Kf1 Dc5 0:1

STŘEDA v 19:00 h
9.10.
Dělnický dům

Hudba na zámku

2024

flétna **Michaela Meca**
kytara **Jiří Meca**

Hudební cestování s flétnou a kytarou

ČTVRTEK od 8:00 h
10.10.
ul. Rožmitálova

FARMÁŘSKÉ A ŘEMESLNÉ TRHY

10.10. / 19.10. / 24.10.

PONDĚLÍ v 17:00 h
21.10.
Dělnický dům

listování

Gottland

ÚTERÝ v 19:00 h

12.11. S TVOJÍ DCEROU **NE**

Dělnický dům

ÚTERÝ v 19:00 h
19.11.
Dělnický dům

Miro Gavran

MUŽ MOJÍ ŽENY

SOBOTA ve 20:00 h

23.11.

Dělnický dům

VÝTAHY BRNO

RÁDI PŘEKONÁVÁME LIMITY A BARIÉRY

FIRMA VÝTAHY BRNO PŮSOBÍ NA ČESKÉM TRHU VÍCE NEŽ DVACET LET. ZA TU DOBU ZREALIZOVALA TISÍCE PROJEKTŮ, JEJICH VÝTAHY SE MŮŽEME SVÉZT I NA BLANENSKU A BOSKOVICKU. VÍCE PROZRADIL MANAŽER FIRMY JAKUB DVOŘÁK.

Pane Dvořáku, představte, prosím, čtenářům MyFace firmu Výtahy Brno.

Jsmo ryze česká společnost zabývající se návrhy, výrobou, dodávkou, montáží a servisní činností vyhrazených zdvihacích zařízení-výtahů. Jsme firma střední velikosti se sídlem v Brně s polem působnosti zejména v Jihomoravském kraji. Náš tým zahrnuje okolo 80 lidí, jedná se o servisní techniky, montéry, zámečníky, elektrikáře, natěrače a další specializované řemeslníky a stavební dělníky.

Jaké zajímavé zakázky jste v poslední době realizovali?

U nás je každá zakázka zajímavá, celý obor a svět výtahů je velmi zajímavý. Každé zakázce věnujeme stejnou pozornost, focus a maximální nasazení, aby naši zákazníci byli vždy spokojeni. Mě osobně vždy nejvíce naplňuje překonání nějaké bariéry nebo limitu, tam, kde jiní nenaleznou řešení, se snažíme přijít s návrhem, který by byl technicky a legislativně proveditelný. Pokud taková akce dojde k realizaci, tak to vnímám jako zajímavou zkušenost. Ale jako zajímavá nebo minimálně neobvyklá se může jevit zakázka na čtyř kusů 11tunových výtahů do výrobní haly jedné české společnosti. Zakázku realizovala naše mateřská společnost a řadí se k těm větším, které jsme měli.

Vím, že aktivní jste i na Blanensku

a Boskovicku. Co všechno jste tam dělali, případně na čem momentálně pracujete, co chystáte?

Ano, standardně se ucházíme o zakázky i na Blanensku a Boskovicku. V tuto chvíli je stále velké téma dotace pro bytové domy bez výtahu. V minulosti jsme již tyto výtahy do dané lokality realizovali a připravujeme další, umíme zákazníkům nabídnout komplexní průběh zakázky, tedy od podání žádosti o dotaci přes samotnou realizaci až po kolaudaci a následné servisní služby. Také se ucházíme o rekonstrukci výtahů v Nemocnici Blansko pro stavební firmu, která bude provádět stavební úpravy v této instituci. Snažíme se nyní rozjet určitou spolupráci na Blanensku v širším spektru, ale to si zatím necháme pro sebe a uvidíme, jak se to rozvine.

V minulosti jste říkal, že zákazníkům neumíte říkat NE. Co si máme pod tím představit?

To je důvod, proč mě naše oddělení realizací nemá v lásce. My krom výtahů děláme prakticky vše, resp. jsme se to za ta léta naučili a zjistili, že pokud chceme provádět práce kvalitně, jak si naši zákazníci zaslouží, musíme eliminovat subdodavatele. Z tohoto důvodu, a abychom uživili množství našich vlastních řemesníků, provádíme společně s výtahy poměrně rozsáhlé rekonstrukce bytových domů.

Běžně děláme dlažby, malby, elektro práce, zemní a stavební práce, výměny dveří, klempířské a další činnosti, které někdy přímo, nebo nepřímo souvisí s naší zakázkou. Vždy to začne u výtahu, ale následně třeba měníme vnější schodiště, protože na to došla řeč. Aktuálně máme například v realizaci stavbu čtyř evakuačních výtahů, včetně přístavby zděných výtahových šachet vně stávajícího objektu, společně s výměnou 220 kusů interiérových dveří za protipožární, vše to provádíme vlastními kapacitami. Jistě chápete, že když jsem to na poradě oznámil, tak kolegové dali oči v sloup.

Na co se nyní ve firmě Výtahy Brno soustředíte a jaké máte hlavní plány do budoucna?

Obecně se snažíme stále zlepšovat a rozvíjet, bohužel někdy narážíme na nedostatek schopných lidí nebo lidí se zájmem o tento specializovaný obor. Z tohoto důvodu u nás probíhá i podpora vzdělání na středoškolské úrovni v tomto oboru. Také stále rozvíjíme a modernizujeme naše výrobky, dnes už například umíme běžně dodat výtahy propojené s přístupovými nebo řídicími systémy budov a různých specifických provozů. Běžně tak může přijít obyvatel bytového domu a společně s otevřením vchodu už mít i přivolaný výtah, který ví, kam danou osobu adresně dovézt.

PAVEL ŠMERDA

FOTO Pavel Kupka(2X)

MARIAN MIČKO:

SNAŽÍM SE STARAT O KAŽDÉHO JAKO O SVÉHO RODINNÉHO PŘÍSLUŠNÍKA

INTERNÍ ODDĚLENÍ NEMOCNICE BOSKOVICE PROŽIVÁ PO ODCHODU NĚKOLIKA LÉKAŘŮ TURBULENTNÍ OBDOBÍ. JEHO VEDENÍM JE MOMENTÁLNĚ POVĚŘEN MARIAN MIČKO. „NAŠE NEMOCNICE OD PRVOPOČÁTKU SVÉ EXISTENCE TVOŘILA, DÍKY SVÉ KOMPLEXNOSTI, PÁTEŘ ZDRAVOTNÍ PÉČE V TOMTO REGIONU. NEPOCHYBUJI O JEJÍ DALŠÍ EXISTENCI A DĚLÁM VŠE PROTO, ABY TOMU TAK BYLO I NADÁLE.“

Pane primáři, představte, prosím, vaše oddělení.

Interní oddělení patří k základním oddělením naší komplexní nemocnice. Pro naše pacienty máme k dispozici celkem 56 standardních lůžek na stanici A a B a čtyři až šest lůžek na jednotce intenzivní péče v rámci multioborové intenzivní a resuscitační péče. Pamětníci si jistě vzpomenou, že naše interna byla stolůžkovým oddělením. Díky různým transformacím jsme se dostali k výše uvedenému počtu lůžek.

Kolik lidí tam pracuje a na jakých pozicích?

Na plný pracovní úvazek máme zaměstnaných patnáct lékařů, z toho deset po atestaci, máme i kolegy v přípravě na atestaci. Pět kolegyně je na mateřské dovolené, některé nám i při mateřské dovolené vypomáhají. Kolegyně i kolegové nejsou jenom na oddělení, ale mají i úvazky na kardiologické, interní a gastroenterologické ambulanci nebo na diabetologii-endokrinologii.

Po personální stránce je oddělení momentálně v pořádku?

Pane redaktore, žádné oddělení interny „okresní nemocnice“ nemůže zůstat personálně v pořádku po dobrovolném odchodu sedmi lékařů včetně primáře. Sehnat nové kolegy do týmu v průběhu několika měsíců, a zrovna na podzim, je velmi obtížné. Stále hledáme, snažíme se oslovit kolegy, kteří by měli zájem o práci na interním oddělení, ale není to jednoduché.

Co se týká vybavení, alespoň tam je vše tak, jak si přejete?

V tuto chvíli zrovna rekonstruujeme a malujeme nejdříve oddělení A, pak oddělení B. Je snaha o zajištění co nejlepších podmínek a pohodlí pro naše pacienty, ale i pracovní podmínky pro naše zaměstnance. Rychle doplňujeme to, co se ukáže prospěšné či nezbytné, snažíme se realizovat i smysluplné nápady našich zaměstnanců. Vedení naše snahy vítá, snaží se nám pomoci, vyhovět.

Jací pacienti jsou na vašem oddělení nejčastěji, o koho pečujete?

Skladba našich pacientů je různorodá, většinu však tvoří senioři. Mezi naše pacienty patří i klienti Nemocnice Milosrdných bratří Letovice, Alzheimer Home Boskovice, Ústavu sociální péče Šebetov a z řady dalších ústavů sociální péče, domovů s pečovatelskou službou či z domovů seniorů. Patří k nim i pacienti z okraje Pardubického kraje, např. obyvatelé Jevíčka. Vnitřní lékařství má široký záběr a spektrum nemocí je velmi různorodé.

Interní oddělení, to je určitě bezpočet hezkých, ale i smutných příběhů...

V každém ohledu je to psychicky náročná práce. Setkáváme se s různými osudy, ale vždy nás potěší, pokud pacient odchází spokojený a s úsměvem.

Čím jste chtěl být jako malý? Byla medicína jasná volba?

Od dětství jsem měl jasno. Maminka pracovala ve zdravotnictví, volba byla tedy daná.

Proč jste si vybral právě internu?

Původně jsem chtěl dělat chirurgii, ale v průběhu studií a praxe na chirurgii se můj náhled změnil. Interní nemoci jsou často rébus, jehož řešení mě stále baví.

Jaká byla vaše cesta do boskovické nemocnice?

Studoval jsem v Praze a přivedla mě sem moje manželka, která studovala se mnou a pochází z Boskovic.

Máte nějaké zásady, kterými se při své práci řídíte?

Moje zásada je jednoduchá a převzal jsem ji od svého primáře,

který už mezi námi není: Snažím se starat o každého jako o svého rodinného příslušníka.

Život není jen o práci. Jak odpočíváte, relaxujete, co rád děláte?

Moc volného času mi nezbyvá. Pokud nesloužím, mám pořád co studovat. Při troše času se věnuji rodině, zahradě a chalupě. Na golf, kolo, plavání či společenský tanec jsem se od nástupu do funkce prakticky nedostal.

Co byste popřál do budoucna boskovické nemocnici?

Naše nemocnice od prvopočátku své existence tvořila, díky své komplexnosti, páteř zdravotní péče v tomto regionu. Nepochybují o její další existenci a dělám vše proto, aby tomu tak bylo i nadále. Děkuji vedení i všem mým spolupracovníkům, že v tom máme jasno!

PAVEL ŠMERDA

INZERCE

KŘESLA - ŽIDLE
výprodej vzorků na prodejně

Chystáme výprodej vzorků na prodejně z důvodu obměny vystavených kusů. Vyprodáváme židle dřevěné, plastové, kancelářské, křesílka a další sedací nábytek. **Výprodejové ceny jsou příznivé, startujeme na 500,- Kč/ks.** Jedná se většinou o jednokusové položky. Přijďte si k nám vybrat třeba židli do koupelny, do chodby nebo do počítačového koutku. Kromě výprodejových vzorků si můžete prohlédnout i standardní nabídku, nejoblíbenější židle máme skladem k okamžitému odběru.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

KŘESLA - ŽIDLE s.r.o.
Růžové náměstí 2238/3
BOSKOVICE
tel.: 724 723 776
tel.: 602 357 237
info@kresla-zidle.cz
www.kresla-zidle.cz

STAROSTA LYSIC PAVEL DVOŘÁČEK: ZVAŽUJEME ZAVEDENÍ OBECNÍ POLICIE

**VÝSTAVBA VODOVODU MAREK, OTEVŘENÍ OBNOVENÉ ZÁMECKÉ ZAHRADY. TO JSOU DVĚ ZÁSADNÍ UDÁ-
LOSTI LETOŠNÍHO ROKU V LYSICÍCH. VÍCE PROZRADIL STAROSTA MĚSTYSE PAVEL DVOŘÁČEK.**

Lysice zažívají poměrně náročný rok. Důvodem je především výstavba vodovodu Marek. Jak to zvládáte?

Vodovod Marek je největší a nejdůležitější stavba v Lysicích za dlouhá desetiletí. A jako taková je samozřejmě velmi náročná a nese s sebou i negativní průvodní jevy. Je jasné, že nikdo nechce mít před svým domem nebo ve své ulici otevřený výkop, na kterém se pracuje dlouhé týdny, pohybují se zde cizí pracovníci a těžké stavební stroje, které jsou hlučné a znečišťují vzduch. Na druhou stranu to bohužel jinak nejde, a chceme-li zajistit do budoucna dostatek vody pro občany a opravit stávající vodovodní řad tak, aby snesl vyšší tlak a voda se dostala vždy do všech domácností, nezbyvá nic jiného, než se obrnit trpělivostí a po dobu trvání stavby prostě vydržet. Vždycky tvrdím, že lysičtí občané jsou rozumní a tolerantní a tyto věci chápou, i když je někdy náročné zachovat klid. Za to bych jim rád i touto cestou poděkoval. Víím, že to není jednoduché, práce už trvají dlouho a vý-

kopů a s nimi souvisejícího nepořádku je už dost. Dobrou zprávou ale je, že se stavba blíží ke svému konci. Nyní se nachází zhruba ve dvou třetinách a zbývající práce po dokončení ulice Komenského se již zastavěné části obce nedotknou.

Při výstavbě se hodně poničily místní i krajské silnice. Počítá se s jejich obnovou?

Projekt vodovodu samozřejmě počítá s uvedením všech dotčených komunikací i chodníků do původního stavu. To si myslím, že se v případě místních komunikací v podstatě podařilo. Ulice Zámecká a Zákostelí jsou v pořádku, nyní se opravuje ulice Doubek. Pokud jde o krajské komunikace, podařilo se už loni dojednat se Správou a údržbou silnic Jihomoravského kraje, že s opravou rýhy po výkopu bude spojena i celoplošná oprava dotčených krajských komunikací, konkrétně ulic Žerůtská, Brněnská, Komenského a náměstí Osvobození. V Žerůtské ulici už celoplošná oprava proběhla. Na dalších

ulicích se vše administrativně připravuje a opraveny by měly být na jaře. Pokud se vše podaří podle plánu, bude možno říci, že po stavbě vodovodu budou v Lysicích lepší krajské silnice než předtím.

Kromě výstavby vodovodu probíhá i další stavba, a to nové cyklostezky. Jak to vypadá a představte ji, prosím?

Probíhá nejen stavba cyklostezky. Ale když jste ji zmínil, začnu s ní. Nová cyklostezka má za cíl propojit centrum našeho městečka se stávající asfaltovou polní cestou vedoucí kolem nové čistírny odpadních vod až do osady Perná vzdálené zhruba tři kilometry, která je místní částí Lysic. Tato cesta je častým cílem vycházek lysičských občanů, maminek s kočárky a vzhledem k tomu, že má asfaltový povrch, i cílem bruslařů na in-linech. Doposud se na ni lze dostat pouze velkou oklikou přes frekventovanou Brněnskou ulici, kde denně projede i dva tisíce aut. Nová cyklostezka začíná pěší lávkou, po které se nově dostaneme na druhý břeh

Lysického potoka, kde se donedávna nacházel oplocený areál společnosti ZEAS. Se ZEASem se podařilo směnit pozemky, odsunout oplocení o několik metrů a na břehu potoka namísto plotu vybudovat cyklostezku. Stavba přijde asi na 6,5 milionu korun a městys na ni obdržel dotaci ve výši 85 procent z uznatelných nákladů. Nová cyklostezka tak zkrátí lidem cestu z centra obce do přírody a naopak obyvatelům Perné a samoty Hrázka umožní rychleji a bezpečněji se dostat třeba na nákup

O čem se v souvislosti s Lysicemi hodně mluví, je obnovená zámecká zahrada, kterou už letos navštívily desítky tisíc lidí. Co to pro Lysice znamená?

Zámecká zahrada je krásná a plným právem láká do Lysic desítky tisíc návštěvníků. Sám jsem ji s rodinou rovněž navštívil. Je hlavně zásluhou paní kastelánky Marty Rudolfové, že se takto náročný a nákladný záměr podařilo realizovat a patří jí velké poděkování za to, že v červnu umožnila lysickým občanům bezplatnou prohlídku obnovené zahrady. Pro Lysice taková turistická atrakce samozřejmě na prvním místě znamená zásadní zviditelnění a reklamu v celostátním měřítku. S tím souvisí i příležitost pro místní podnikatele využít zvýšené návštěvnosti obce a nabídnout turistům svoje služby.

S tím na druhou stranu souvisí nedostatek parkovacích míst. O ty stávající se zámek „dělí“ ještě s koupalištěm. Máte nějaké plány, jak tento problém vyřešit?

Ano, máte pravdu, berete mi to z úst. To je bohužel jedno z negativ, které přinesl zvýšený turistický ruch do Lysic. Množství osobních vozidel, která parkují v rozporu s dopravními předpisy, a brání tak například i průjezdu vozidel záchranných a hasičů. Ano, i k tomu zde o jednom srpnovém víkendu bohužel došlo. Kvůli bezohledně parkujícím řidičům měli hasiči problém projet Zámeckou ulicí na pomoc člověku, kterému se udělalo špatně v lese. Žádná z obcí, ani Praha, ani Lysice, není nafukovací a parkovacích míst vždy bude omezené množství. S tím je třeba při návštěvě turistických lokalit počítat a nesnažit se zaparkovat až přímo u cíle cesty, ale třeba i pár set metrů dojít pěšky.

Městys Lysice již parkování v obci řeší delší dobu. Vždy při rekonstrukci ulic postupujeme tak, aby zde vznikla nová parkovací místa – například na Horním náměstí, na Oulehle, na náměstí Osvobození u Hotelu Lysice nebo v Brněnské ulici u nové trafostanice. Na druhou stranu

nelze přece vše vybetonovat a přeměnit všechnu zeleň na parkovací místa. Již několik let připravujeme projekt nového velkého P+R parkoviště s kapacitou 33 míst za prodejnu na náměstí Osvobození. Mělo by sloužit mimo jiné pro ty, kteří dojedou do Lysic osobním autem z okolních obcí, kam není tak dobré autobusové spojení, zde svůj vůz zaparkují na celý den a pokračují autobusem do větších měst. Tyto vozy pak zabírají místo místním i turistům. V současné době je vedeno řízení o vydání stavebního povolení. Letošní léto s velkým náporům turistů však přineslo ještě jeden poznatek. Bez represe to nepůjde. Policie ČR bohužel nemá kapacitu jezdit řešit špatné parkování. I když jsem o to žádal, policie má spoustu jiných úkolů a nemůže tu být vždy, když by bylo kvůli parkování potřeba. Proto ve vedení městyse vážně zvažujeme zřízení obecní policie.

Něco nového ohledně sokolovny a výstavby nového kulturního stánku, na který lidé v Lysicích dlouho čekají?

Sokolovna je běh na dlouhou trať. Od podzimu 2018 víme, že stávající objekt je staticky narušen, nelze jej používat a oprava není rentabilní. Zastupitelstvo jednomyslně rozhodlo o demolici sokolovny a řešilo, co dál. Městys měl k dispozici celkem tři studie nového kulturního domu, z nichž vybíral tu nejlepší a nejvhodnější. Zvítězila studie Kláry Lukešové, která je k nahlédnutí na webových stránkách obce. Shodli jsme se, že jde o studii zdařilou, která bude plnit vše, co od ní naše obec očekává. Již v loňském roce bylo proto zadáno zpracování pro-

jektové dokumentace na základě právě této studie. Projekt pro stavební povolení byl zpracován v červnu, byla podána žádost o vydání stavebního povolení a nyní probíhají práce na projektu pro realizaci stavby. Po vydání stavebního povolení a dokončení realizačního projektu se budeme poohlížet po vhodném dotačním titulu, s jehož pomocí by se podařilo stavbu realizovat.

Jaké máte další plány do budoucna?

Plánů do budoucna je spousta. Uvidíme, co nám dovolí realizovat finanční situace a jak budeme úspěšní v získávání dotací. O novém kulturním domě jsem již mluvil. V loňském roce zakoupil městys budovu pošty. Tato budova nabízí ve druhém patře velkorysé prostory a rozhodli jsme se, že je zrekonstruujeme na tzv. dětskou skupinu, což je laicky řečeno něco jako třída mateřské školy. Na takový záměr poskytuje stát až sto procent dotací. Projekt je připraven a nyní zpracováváme žádost o dotaci. Máme rovněž již od února požádáno o dotaci na rekonstrukci Horního náměstí před radnicí. Jedná se o nákladnou rekonstrukci zhruba za 25 milionů korun a sám jsem zvědav, jak žádost dopadne. P+R parkoviště jsem rovněž zmínil. Je připraven projekt rekonstrukce chodníků ve Štechovské ulici a projekt chodníku ze spodní Oulehly k zastávce u školy. U obou záměrů již byla podána žádost o stavební povolení na Městském úřadě Boskovic. Pokračovat bude rekonstrukce chodníků na Oulehle. Rádi bychom opravili i zámečí technické čety na radnici. Uvidíme, jak se bude dařit zajistit financování.

PAVEL ŠMERDA

ELIŠKA SEHNALOVÁ: MOJE CESTA DO FIRMY KAMPOS NEBYLA ROZHODNĚ UMETENÁ

MARKETING MÁ V KUŘIMSKÉ FIRMĚ KAMPOS NA STAROSTI ELIŠKA SEHNALOVÁ. I KDYŽ JE DCEROU MAJITELE, JEJÍ CESTA DO FIRMY A VE FIRMĚ ROZHODNĚ NENÍ JEDNODUCHÁ. VŠE SI MUSELA POCTIVĚ VYŠLAPAT. NYNÍ SE STARÁ O TO, ABY FIRMA PLNILA DESATERO, KTERÝM SE ŘÍDÍ.

Paní Sehnalová, prozradte, jaká byla vaše cesta do firmy KAMPOS?

Moje cesta do firmy byla delší, než by se možná čekalo. Tím, že jsme rodinná firma, by asi každý čekal, že jakmile dokončím školu, budu mít ve firmě „teplé místo“. Ale opak byl pravdou, nechtěla jsem, aby mi tato cesta byla takto nalajnovaná. Chtěla jsem si zkusit různé práce a až přijde ten správný čas, tak začít kariéru v naší firmě. Cesta začala s odchodem bývalé kolegyně na mateřskou dovolenou, kdy jsem začala pracovat jako asistentka na výrobě, postupně se k náplni práce přidalo řešení plánování výroby, které do té doby vlastně z naší strany nefungovalo. Začala etapa plánovačky společně s asistentkou a po delší době se naskytla příležitost být na krátký čas zástupkyní ředitele výroby. Nakonec jsem na této pozici byla několik let. Tato pozice pro mne byla výzvou, ale v průběhu času firma začala mít potřeby marketingu, který v naší firmě nikdy nebyl rozvíjen a nebyla asi ani ta potřeba, nebyly ani znalosti a dovednosti, co vlastně marketing umí a v čem nám může být přínosem. Za čas se rozvíjel marketing společně s mojí osobou, ale dohromady s pozicí ředitelky výroby. Za čas se ukázalo, že toto spojení není již reálné, obě pozice si žádaly velkou pozornost, a jak se říká, „nelze sedět na dvou židlích najednou“. Tímto skončilo moje působení na výrobě a vytvořilo se marketingové oddělení, kde působím a zajišťuji veškeré potřeby celé firmy, všech našich oddělení. Nejsem vystudovaná marketačka, nemám žádné zkušenosti, mám jen svůj selský rozum a stále se učím. Každý z nás se stále učí.

Jak složité je pracovat ve firmě, kterou založil a řídí váš tatínek?

Ano, je to složité, je to náročné. Jako na dceru jsou na mne kladeny velké nároky, ale na druhou stranu z pozice marketingu jsem přínosná, alespoň doufám, celé firmě, všem mým kolegům.

Moji kolegové vědí a stále jim to na poradách připomínám, že za mnou mohou přijít s čímkoli a o všem se pobavíme a najdeme cesty řešení. Chci být nápomocná a také chci lidem dokázat, že být dcerou majitele není o tom, že člověk sedí na teplé židli, jezdí v drahém autě, chodí mu na účet miliony a nic nedělá. U nás to takto není. Vždy jsem chtěla, a také je to můj cíl, aby na mne moji blízcí byli pyšní, abych věděla, že to, co dělám, dělám dobře a má to smysl. A i do budoucna, aby můj syn věděl, že pracovat a pomáhat je součástí našich životů.

Momentálně jste ve funkci marketingové ředitelky. Co všechno máte na starosti?

Nemám samozřejmě na starosti jen marketing jako takový. Starám se o zviditelnění firmy, o to, aby naši obchodní partneři o nás věděli a věděli, že se na nás mohou obrátit s čímkoli a my se jim budeme snažit pomoci, stejně tak i zaměstnanci. Starám se o firemní akce interní i externí, o setkávání našich partnerů na různých akcích, nejen v pracovním prostředí u meeting stolu, jako jsou divadla, Dětský den, různé semináře a školení, team-buildingy pro zaměstnance, vánoční večírky apod. Firma v rámci dobrých vztahů s obchodními partnery a zaměstnanci se snaží lidi potěšit dárečky na Vánoce nebo prostě jen tak.

Firma podporuje spoustu aktivit, organizací. Vyjmenujte aspoň některé?

POMÁHÁME, PROTOŽE MŮŽEME A HLAVNĚ PROTOŽE CHCEME. Spoustu lidí a organizací potřebuje pomoci v nouzi nebo nenadálých životních situacích, jako je tornádo a povodně apod. Na toto vždy hbitě a flexibilně reagujeme peněžními dary nebo hmotnými. Podporujeme dobrovolné hasiče, domovy pro seniory, sportovní kluby, charity či asociace, ústavy, školy, které to potřebují.

Speciální je pak váš Dětský den. Proč právě tahle akce a představte nám ji trochu?

Naše myšlenka vznikla, abychom se setkali s našimi obchodními partnery a zaměstnanci nejen v práci, ale také ve volném čase. Abychom spojili manažerské prostředí s tím zaměstnaneckým, abychom poznali jejich rodiny, jejich potřeby a hlavně, abychom návštěvníkům udělali krásné odpoledne a viděli úsměvy na tvářích. Nejedná se v žádném případě o „tajné schůzky“ nebo jednání o podnikání, práci, obchodu.

Podle čeho si vybíráte projekty, organizace, které budete podporovat?

Je to čistě emoční a citová záležitost vedení firmy. Nemáme na toto žádný klíč či filtr, pro koho ano a pro koho ne.

KAMPOS je firma která stojí na významných osobních hodnotách. Které jsou pro vás nejdůležitější?

Pro mne, jako pro zaměstnance, jsou důležité hodnoty přímého jednání a to, že naše pozornost je upřena na zaměstnávání lidí a na to, že chceme pomoci našim obchodním partnerům. Máme firemní politiku a chceme mít „partu lidí“ kolem sebe, která bude CHTÍT cítit tuto politiku a bude se tak chovat. Existuje firemní desatero, které často připomínáme, že existuje a že bychom byli rádi, aby se takto lidé u nás ve firmě chovali a cítili. A je fakt, že se snažíme tvořit obchod s firmami podobně zaměřenými.

Bezespору máte plány, vize, kam by se měla firma ubírat a posouvat?

V současné době se firma potýká s velkým úbytkem práce pro výrobní oddělení a toto je nyní náš hlavní cíl. Udržet všechny zaměstnance a najít pro ně práci, další zakázky, nové zákazníky, abychom nadále mohli poskytovat práci lidem. Nikdy u nás nebyla fluktuace lidí a rádi bychom toto udrželi, udrželi naši rodinu KAMPOS. Samozřejmě vize a plány – těch by bylo mnoho, ale není lehká doba a člověk musí jednat a pracovat s tím, co nyní je. Inovace a modernizace našeho areálu jsou nedílnou součástí naší každodenní práce, aby se u nás naši zákazníci cítili dobře. Tyto potřeby přicházejí s našimi nájemci, ale ne vše je reálné. Řídíme se tím, kam vedou naše cesty, je to často velice proměnlivé.

Svět jde neustále dopředu a je to tedy také o nových výzvách. Jaké vidíte v nejbližší době pro KAMPOS?

Výzva pro KAMPOS? Zůstat takovou firmou, jakou jsme, mít nadále srdce a kolem sebe dobré lidi, dobré zaměstnance, dobré obchodní partnery, jednat stále férově a být prostě KAMPOSEM, jaký je.

Život není jen o práci. Co vás baví, při čem relaxujete a odpočíváte?

Mým zájmem ve volném čase je rodina, syn, kterému jsou čtyři roky, a jak jistě víte, to zabere všechny čas. Výletujeme, hrajeme si, jezdíme na hasičský sport a užíváme si rodinný život. Hory, dovolená u moře, válení se u pohádek, stavění lega, stavění hraček na písku apod. Je toho mnoho, ale z 99 procent je to o rodině a synovi.

Dovolte otázku na závěr. Kde vidíte KAMPOS za dejme tomu pět, deset let?

KAMPOS vidím jako rodinnou firmu, která je stále loajální k zaměstnancům i obchodním partnerům. Firmu, která se snaží být produktivní, flexibilní, plná změn, které přispívají k radosti podnikat a být férovým partákem. Nechceme ze sebe udělat korporát, ale být tady takoví, jací jsme. Neříkám, že to není o financích, samozřejmě, že bez nich by to nešlo, takže ano, musíme ekonomicky prosperovat, abychom firmu udrželi na nohách, ale stále se srdcem na pravém místě.

PAVEL ŠMERDA

KAMPOS, s. r. o.

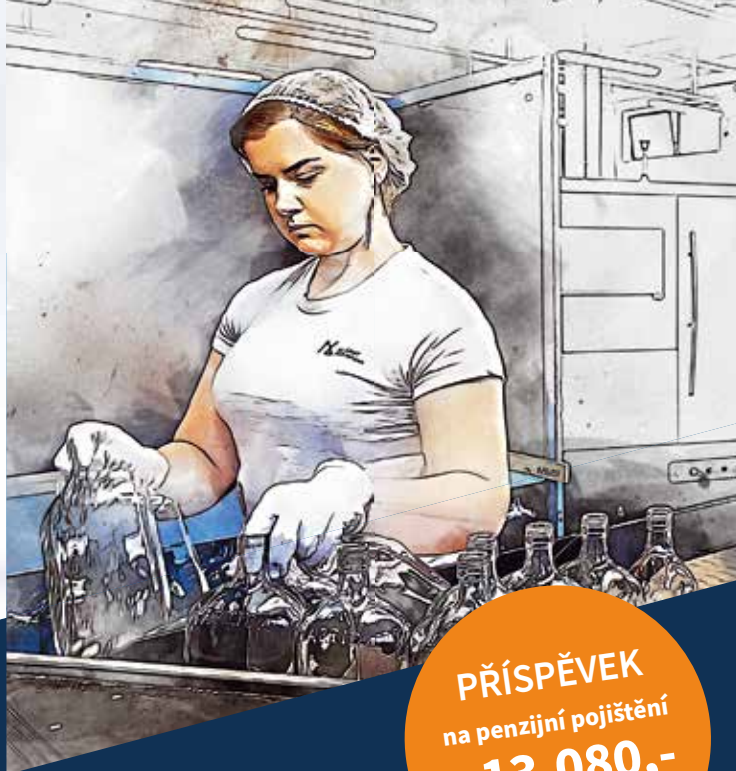
BLANENSKÁ 355/117

664 34 KUŘIM

E-MAIL: KAMPOS@KAMPOS.CZ

WWW.KAMPOS.CZ

PŘÍSPĚVEK
na penzijní pojištění
až **13.080,-**
Kč/rok

PRACUJTE PRO CELÝ SVĚT

DO VÝROBY HLEDÁME

- Směnový mistr/mistrová výroby
MZDA od 50.000,- Kč
- Třidič/třidička sklářské výroby
MZDA od 34.000,- Kč

- **zajímavé** finanční ohodnocení
- **5 týdnů** dovolené
- **+7 dní volna** navíc pro pracovníky v nepřetržitém provozu
- příspěvek **na dopravu**
- příspěvek **na dovolenou** (10 000 Kč)
- **home office** u vybraných pozic
- příspěvky **na stravování**
- zvýhodněné **simkarty** pro zaměstnance a jejich rodiny
- **odměny** za pracovní výročí
- odměny za **výsledky hospodaření** společnosti
- možnost **školení**, zvyšování **kvalifikace** a odborného růstu v rámci společnosti

Podívejte se, jak to u nás vypadá:
www.pracevesklarnach.cz

GLASS
that WORKS
SINCE 1827

Pro více informací se obračejte na:
Pavla Sekaninová | M +420 605 838 654
E pavla.sekaninova@sklomoravia.com

www.sklomoravia.com

**SKLÁRNÝ
MORAVIA**

ŘEŠÍ AKUSTIKU I VE FIRMÁCH A DOMÁCNOSTECH

SPOLEČNOST DISK MULTIMEDIA, KTERÁ SE ZAMĚŘUJE NA VŠE, CO SE TÝKÁ ZVUKU, EXISTUJE V BOSKOVICÍCH UŽ VÍCE NEŽ DVACET PĚT LET. ZA TU DOBU REALIZOVALA NEJEN V REGIONU, ALE I PO CELÉ REPUBLICE ŘADU PRESTIŽNÍCH ZAKÁZEK. „VE ŠKOLÁCH, KONCERTNÍCH SÁLECH, SPORTOVNÍCH HALÁCH A KULTURNÍCH ZAŘÍZENÍCH ŘEŠÍME TAKÉ MIMO JINÉ AKUSTIKU. STÁLE ČASTĚJI SE TO TÝKÁ I FIREM NEBO DOMÁCNOSTÍ,“ ŘÍKÁ JIŘÍ SEDLÁČEK ZE SPOLEČNOSTI DISK.

„V bytech nebo rodinných domech jde nejčastěji o kuchyně, obývací pokoje, pánské pokoje - tzv. trucozny, kde může být umístěna nějaká HIFI aparatura, hudební nástroj a podobně. Ve firmách pak akustiku řešíme v jednacích místnostech, sdílených kancelářích, ale třeba také v restauracích nebo čekárnách u lékaře. Přes velké zakázky ve městech, obcích, kulturních organizacích a firmách se tak dostáváme ke koncovým zákazníkům,“ vysvětluje Sedláček.

Akustika je problém nejen ve starších domech, ale často i novostavbách. „Je to jedna z věcí, kterou lidé při stavbách opomíjejí. Vždycky se to dá napravit, ale v už postaveném domě jsou to zbytečné zásahy do hotových stěn nebo stropů, děláni něčeho, co se mohlo vyřešit už při hrubé výstavbě,“ připomíná.

Máte zájem? Jaký je postup? „Ozve se klient a řekne, co řeší a jaký má požadavek. Od nás následně na místo přijede technik, který provede akustické měření a ohledání místa. Z čeho je podlaha, stropy, zdi, jaká je plocha oken, jaký nábytek je v místnosti... Vytvoří se tak jakýsi chorobopis místnosti. Data následně předá našemu akustikovi, který je zpracuje, udělá protokol, který data

srovná s normami pro jednotlivé místnosti podle ČSN, a doporučí, jaké akustické opatření je nutné použít. Může se jednat o nástěnné či stropní panely, ale také různé difuzéry, basové pasti či oblíbené lamelové obklady. Protokol obsahuje také grafickou vizualizaci prostoru, který si předtím nafotíme, a zákazník následně obdrží i cenovou nabídku na realizaci,“ prozrazuje Sedláček.

DISK spolupracuje s lokálními i zahraničními výrobci akustických materiálů, samotná akustika a vše okolo už je jejich know how. „Víme, jak co funguje, máme změřené účinnosti jednotlivých materiálů a také už víme, jak a kam panely umístit. Někdo se do toho doma pouští sám a využívá sortimentu hobby marketů, ale je třeba zvážit, kolik vás to bude stát a jaký bude finální výsledek. Velmi často tito lidé potom končí u nás a prosí, jestli je můžeme zachránit. Ačkoliv si na zeď přidělali něco, co by mělo zázračně vylepšovat akustiku, tak to nesplnilo jejich očekávání. Sem tam si od nás někdo jenom nechá doporučit materiál, který si následně koupí, a instalaci si provede sám, ale to je velmi ojedinelé. Víte, jak to je... Ne každý mladý člověk do třiceti let si v dnešní době dokáže navrtat být obyčejnou hmoždinku,“ usmál se Sedláček.

FOTO AKUSTICKÉ PANELE

Velmi často při těchto instalacích hraje roli design. Zákazníci mohou vybírat z nejrůznějších barev a dekorů. Dřevo, kámen, mramor, přírodní textury, abstraktní obrazce, ale také třeba opravdový mech. Možností je nekonečně mnoho. Novinkou jsou potisknutelné foto akustické panely. „Na ně si mohou zákazníci namyslet cokoliv. Doma tam mohou mít rodinnou fotografii, fotku z dovolené nebo svého domácího mazlíčka, na obecních a městských úřadech leteckou fotku obce, znak, ve firmách pak třeba firemní logo. Stačí dodat fotografii a naše grafické oddělení už si s tím poradí,“ říká Sedláček. Typizované obrázky jsou v rozměrech 60x60, 60x120, 120x120 a 240x120 centimetrů, zákazkově jsou v DISKu schopní udělat téměř cokoliv. Samozřejmě je, že naše akustické materiály jsou certifikované a zdravotně nezávadné. Více informací, ale také fotografie z realizací nebo videa najdete na webových stránkách společnosti DISK.

FÉROVOST A HUMOR. ŘEDITEL GATEMY IT ODHALUJE FIREMNÍ KULTURU A HODNOTY

SPOLEČNOST GATEMA IT A. S. PODLE ŘEDITELE PAVLA PULCE NEDÁVNO ROZŠÍŘILA SVÉ PŮSOBNÍ OTEVŘENÍM NOVÝCH Poboček v Brně a Třebíči. Tento krok je součástí jejich strategie růstu a snahy přiblížit se jak potenciálním zaměstnancům, tak i zákazníkům. Nové lokality umožní firmě lépe reagovat na potřeby trhu a získat nové talenty.

Řekněte prosím, jaké oblasti se věnujete ve společnosti Gatema.

Ve společnosti působím jako ředitel, což obnáší široké spektrum odpovědností a kompetencí. Mým hlavním úkolem je řídit celou firmu a definovat její vizi a strategii pro budoucnost. V rámci své role vedu tým manažerů a zajišťuji, aby se naše cíle a plány efektivně plnily. Kromě toho mám klíčovou odpovědnost za finanční výsledky společnosti.

Jaké produkty a služby zákazníkům nabízíte?

Zaměřujeme se na oblast ERP systémů, konkrétně na systémy HELIOS, do jejichž vývoje se sami aktivně zapojujeme,

zejména v oblasti výroby. Naším zákazníkům poskytujeme komplexní služby spojené s implementací těchto systémů, včetně analýzy jejich potřeb, instalace a konfigurace, zaškolení a přizpůsobení systému na míru. Po spuštění systému do ostrého provozu zajišťujeme dlouhodobou podporu uživatelů a pravidelné upgrady. Abychom pokryli veškeré potřeby zákazníků, vyvíjíme také další specializované systémy, jako například WMS pro řízení skladu a MES pro sběr dat z výroby.

Kdo jsou Vaši klienti, z jakých oborů a oblastí?

Našimi klienty může být v podstatě jakákoliv firma, která kromě vedení povinné

ekonomické agendy hledá komplexní ERP řešení pro optimalizaci svých firemních procesů. Díky naší specializaci na výrobní společnosti a vlastnímu vývoji výrobních modulů můžeme těmto zákazníkům nabídnout výraznou přidanou hodnotu. Spolupracujeme s firmami napříč různými odvětvími – od potravinářské výroby a klasického strojírenství, přes plastikařské podniky až po firmy z oblasti elektro.

Otevřeli jste nové pobočky v Brně a Třebíči. Proč jste se rozhodli právě pro tato města?

S růstem společnosti souvisí i naše potřeba hledat nové talenty, a vyžadovat práci

pouze v jedné lokalitě by bylo omezující. Získat nové zaměstnance z Brna, kteří by dojížděli do Boskovic, je náročné. Rozhodli jsme se proto přiblížit potenciálním zájemcům o práci i našim zákazníkům, a proto jsme otevřeli pobočku v Třebíči a nově i v Brně.

Jste největším partnerem Asseco Solutions pro prodej, vývoj a implementaci systému ERP HELIOS. Co to vlastně znamená pro vaši firmu?

Být největším partnerem Asseco Solutions, a. s. pro prodej, vývoj a implementaci systému ERP HELIOS je pro nás obrovským závazkem. Musíme splňovat vysoká kritéria v celé šíři této spolupráce, což vyžaduje, abychom neustále drželi krok s nejnovějšími technologiemi a byli lídři v oboru. Tento závazek platí i vůči našim zákazníkům, kteří od nás oprávněně očekávají služby v nejvyšší kvalitě.

Nedávno jste získali firmu Orange Solution. Co vám tento odkup přinesl?

Akvizice této firmy nám přinesla významné rozšíření našeho zákaznického portfolia o desítky nových klientů. Těm nyní můžeme nabídnout širší škálu služeb a některé z našich klíčových produktů.

Zapojili jste se do projektu AVA Place. Můžete vysvětlit, o co jde a jaký přínos to má pro vaše zákazníky?

AVA Place je moderní platforma, která nám umožňuje nabídnout zákazníkům širokou škálu inovativních aplikací, které doplňují a rozšiřují možnosti stávajících systémů HELIOS. Aktuálně rozšiřujeme tým AVA a vyvíjíme vlastní aplikace, které našim zákazníkům přinesou nové možnosti.

Cloudové technologie jsou dnes hodně populární. Jakou roli hrají ve vašem podnikání?

Ano, máte pravdu. Skutečně hrají klíčovou roli v oblasti softwarových řešení.

Stejně tak je to i u produktu HELIOS, který lze plnohodnotně využívat v cloudu. V duchu tohoto trendu je postaven celý již zmiňovaný projekt AVA Place. Vzhledem k našemu zaměření na výrobní firmy, které generují obrovské množství dat, nabízíme také možnost tzv. hybridního cloudu. To znamená, že výrobní data mohou zůstat v privátním cloudu u zákazníka, což zajišťuje vyšší úroveň bezpečnosti a zároveň snižuje nároky na komunikační infrastrukturu.

Mluvíte o automatizaci podnikových procesů. Jak tato technologie usnadňuje práci vaší firmě a vašim zákazníkům?

Poskytuje firmám významnou konkurenční výhodu zejména v době, kdy je nedostatek kvalifikovaných pracovníků. Naše řešení založená na speciální technologii umožňuje firmám automatizovat rutinní a opakující se úkoly pomocí softwarových robotů. Tato technologie nejenže uvolňuje zaměstnance od monotónních činností, ale také zvyšuje jejich produktivitu a spokojenost, protože se mohou soustředit na hodnotnější a kreativnější úkoly. Navíc automatizace pomáhá snížit nároky na pracovní kapacity a může být atraktivním prvkem i při náborech nových zaměstnanců.

Využíváte také umělou inteligenci. Můžete přiblížit, jak ji konkrétně používáte a jak může pomoci vašim zákazníkům?

Její využívání je v naší firmě zatím v počáteční fázi, ale už nyní vidíme její významný potenciál. Aktuálně ji používáme především k zefektivnění administrativních úkonů a k podpoře našich programátorů a konzultantů. Využití AI je také částečně v produktech technologie RPA.

Jaké novinky nebo inovace plánujete zavést v nejbližší době?

Neustále se zaměřujeme na vývoj a vylepšování našich systémů HELIOS, abychom reagovali na potřeby našich zákazníků

a naplňovali vlastní vývojové plány. To stejné platí i pro naše doplňující produkty, jako je WMS, MES, napojení na systém Kardex apod. Samozřejmě máme v plánu i další inovace, ale některé z nich si nechám jako překvapení na příště.

Co pro vás osobně znamená práce ve firmě Gatema IT?

Práce v oblasti IT, kde se neustále objevují nové technologie, mě neskutečně naplňuje. Je úžasné mít možnost pomáhat našim zákazníkům růst a podporovat je v jejich podnikání. Vidět úspěšné projekty, které jsme realizovali, je nesmírně povzbuzující. Navíc mám to štěstí, že pracuji se skvělými kolegy, na které se mohu vždy spolehnout.

Máte nějaké osobní motto nebo zásadu, kterou se při práci řídíte?

Hlavní je pro mě férovost. Tento princip nám umožnil vybudovat si vynikající reputaci, což dokazují naši zákazníci, kteří nás často oslovují sami. Kromě toho si cením i smyslu pro humor a jsem rád, že si mohu dělat legraci nejen ze sebe, ale občas i z kolegů. Tento přístup pomáhá odlehčit někdy monotónní a technickou atmosféru.

Když nejste v práci, jak rád trávíte svůj volný čas? Při jakých aktivitách si nejlépe odpočínáte?

Svůj volný čas rád věnuji práci na zahradě, která je pro mě velkou pýchou, zejména když si ji mohu užít při grilování s přáteli. V posledních dvou letech se také snažím každou volnou chvíli trávit s vnoučaty – máme dva chlapce a společně strávený čas je pro mě nesmírně cenný.

PAVEL PULEC

ředitel GATEMY IT

Gatema
know wow

V RÁJEČKU STAVÍ BYTOVÝ DŮM PRO SENIORY. V PŘÍŠTÍM ROCE OSLAVÍ VÝROČÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLY

V RÁJEČKU SE STÁLE NĚCO DĚJE. AŽ UŽ JDE O SPORTOVNÍ, KULTURNÍ, SPOLEČENSKÉ, ALE TAKÉ INVESTIČNÍ AKCE. CHARITATIVNÍ AKCE YOU DREAM WE RUN, OSLAVY VÝROČÍ HASIČSKÉHO SBORU, NA DRUHÉ STRANĚ VÝSTAVBA BYTOVÉHO DOMU PRO SENIORY. VÍCE PROZRADIL STAROSTA VÍT RAJTŠLÉGR.

Pane starosto, představte čtenářům MyFace projekt, který vzniká v Ráječku vedle čerpací stanice?

Jedná se o bytový dům pro seniory. Obec se rozhodla ho postavit zejména z důvodů péče o naše starší spoluobčany, kteří se ocitnou v problémech s bydlením. Buď bydlí v nevyhovujících podmínkách, nebo je pro ně stávající bydlení ekonomicky neudržitelné, ale nechtějí opustit obec, v níž mají kořeny a dlouhodobě zde žijí, mají zde přátele a příbuzné.

V našem domě bude ve třech podlažích umístěno 23 bytů, z nichž čtyři byty budou dvoupokojové, ostatní jednopokojové. Všechny byty jsou koncipované pro pobyt osob s omezenou pohyblivostí, čtyři z nich jsou přímo pro vozíčkáře či těžko pohyblivé osoby. V domě bude samozřejmě výtah, společenská místnost a prostory pro poskytování dalších služeb. Typově se jedná o dům s pečovatelskou službou. Také co se týká energetické náročnosti, je dům koncipován jako pasivní, nízkoenergetický se zelenou střechou a rozvody užitkové vody, topení a ohřev teplé vody zabezpečí tepelná čerpadla. S výstavbou jsme začali na konci loňského roku a hotovo by mělo být do konce roku 2025.

Pro koho je určený a máte ještě volné kapacity? Jaké budou podmínky pro přijetí?

Podmínky pro přijetí zatím ještě nemáme hotovy, ale samozřejmě přednost budou mít občané Ráječka a dále se bude posuzovat jejich bytová situace. Předpokládáme, že žádosti o pronájem bytů začneme přijímat na jaře příštího roku.

Čilý pracovní ruch panuje také u Staré školy. Co se tam děje?

V budově Staré školy, což je náš kulturní dům, právě probíhá přístavba, která zahrnuje zejména novou obecní knihovnu a vznikne tam také nové zázemí pro pracovníky obce. Knihovna v současné době využívá suterénní prostory v naší základní a mateřské škole, které už nejsou pro dané účely úplně vyhovující. Po přestěhování knihovny tyto prostory využije právě škola.

Vím, že jste v minulosti mluvil také o rozšíření základní a mateřské školy. Kdy k němu dojde a jaký je důvod?

Ano, připravujeme další rozšíření základní a mateřské školy. Hlavním důvodem je zvyšující se počet dětí, pro které prosto-

ry hlavně základní školy přestávají stačit. Máme již vypracovaný projekt přístavby, který je v současné době ve fázi probíhajícího povolování. Po získání stavebního povolení budeme hledat možnosti financování.

Co se týká rozšíření obce, musíme zmínit novou výstavbu ve směru na Horní Lhotu. Jde vše podle plánu a kolik nových obyvatel díky tomu přibude v Ráječku?

To by spíše byla otázka na investora výstavby. Z našeho pohledu patrně ano, první noví obyvatelé již v části lokality bydlí, podle našich informací by měla být stavba celé lokality dokončena do konce roku, nejpozději do jara roku příštího. Jedná se o asi 90 bytových jednotek, takže počítáme s nárůstem obyvatel o 200 až 300 lidí. A to třeba souvisí i s již zmiňovaným rozšířením základní a mateřské školy a třeba s plánovaným vybudováním nové autobusové zastávky a tak dále.

I letošní rok je v Ráječku bohatý na sportovní, kulturní a společenské akce. Zastávím se u hostující akce You Dream We Run. Jak jste s ní spokojeni a počítá se s ní v Ráječku i do budoucna?

I když jsme zatím hostili akci YDWR teprve podruhé, troufnu si říct, že už u nás zdomácněla a z ohlasů účastníků se zdá, že se jim u nás líbí. I ohlasy našich občanů jsou velmi pozitivní, takže pokud budou hlavní organizátoři chtít, tak spolupráce je z naší strany vítaná a velmi rádi všechny účastníky YDWR opět u nás v Ráječku přivítáme.

Sbor dobrovolných hasičů letos oslavil 125 let. Co dalšího ještě čeká Ráječko do konce roku?

Jaké plány máte v obci do dalších let?

Ano, hasiči oslavili výročí a do konce roku nás čeká ještě řada tradičních akcí. Například Burčákové posezení, Sousedské setkání, Lampionový průvod a Rozsvícení vánočního stromu a k tomu ještě mnoho drobnějších, například Vánoční tvoření, několik zá-

jezdů a další. No a příští rok kromě již zmiňovaného YDWR chystáme oslavy 200 let od založení naší školy, které zkusíme spojit se srazem rodáků a samozřejmě i s prezentací našich spolků a organizací. Uskuteční se v sobotu 14. června a návštěvníci se mohou těšit například na revival Karla Gotta a Waldemara Matušky, Honzu Žanka Hlaváčka s Brněnským hantecem nebo na Lucii Černíkovou z Kouzelné školky. A jistě nesmíme zapomenout na pravidelnou činnost našich fotbalistů, hasičů, družstev aerobiku a Mateřského centra Rajčátka, keramické dílny a dalších. Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří ve volném čase pomáhají s pořádáním akcí i s činností spolků, za jejich práci, o které se mnohdy ani neví a hodně lidí jí nevidí.

PAVEL ŠMERDA

Vít Rajtšlégr
starosta obce Ráječko

PETR FIALA: NA BLANENSKO MÍŘÍ CHYTRÉ VODOMĚRY, HLEDÁME I NOVÉ ZDROJE PITNÉ VODY

NAVZDORY ČETNÝM BOUŘKÁM A SRÁŽKÁM, KTERÉ LETOS ZASÁHLY NÁŠ REGION, NEDOSTATEK VODY V NĚKTERÝCH OBCÍCH STÁLE PŘETRVÁVÁ. V ROZHOVORU PRO MYFACE TO PROZRADIL ŘEDITEL VODÁRENSKÁ AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI, A. S., DIVIZE BOSKOVICE PETR FIALA. NASTÍNIL TAKÉ PLÁNY, JAK TENTO PROBLÉM V JEDNOTLIVÝCH OBCÍCH ŘEŠIT, I TO, JESTLI SE ZDRAŽÍ PŘÍŠTÍ ROK VODA.

V minulých letech některé obce v našem regionu trápil nedostatek vody. Jaká je situace letos? Mám pocit, že bouřek s četnými srážkami je letos hodně.

Přestože jsme v září prožili dramatické chvíle spojené s nadměrnými srážkami a povodněmi, bohužel to neznamená, že se zastavily klimatické změny, a je jisté, že vody budeme mít dostatek. Spíše je potřeba s předstihem řešit nedostatek vody, zásobování provádíme neustále. V některých obcích dlouhodobě přetrvávají opatření zakazující používat pitnou vodu například na zalévání, napouštění bazénů nebo na mytí aut. U nás na Blanensku se jedná o 9 obcí. My samozřejmě této situaci jen nepřihlížíme, snažíme se hledat společně s vlastníky vodárenské infrastruktury, tedy se svazky měst a obcí nebo se samostatně provozovanými obcemi, dlouhodobá a efektivní řešení. Nejlepším a mnoha případy osvědčeným řešením je napojení místního obecního vodovodu na vodovod skupinový s dostatečně kapacitním vodním zdrojem. Propojování vodovodních soustav je nejjistější cesta, jak zajistit dostatek vody pro obec, navíc se jedná o oficiální státní politiku při řešení dopadů sucha a toto řešení je také ze strany státu zatím celkem významně

podporováno. No a v těch lokalitách, kde takové řešení není možné, protože v dosahu skupinový vodovod s dostatečným vodním zdrojem není, tak je třeba hledat další podzemní zdroj vody.

Loni jsme spolu mluvili o napojování obcí na skupinové vodovody a zlepšení zásobování vodou. Říkal jste mi, že například řešíte nové napojení Lysic, Vodňard a Drnovic. Jak jste s těmito plány tady postoupili?

Stavba vodovodu Marek je v plném proudu. Staví se nový vodojem nad Lysicemi, je hotov přivaděč od Bořítova, navyšuje se kapacita stávajících vodojemů. Stavba by měla být dokončena do konce května příštího roku. Musím jednoznačně říct, že všechny tři obce udělaly velmi zodpovědné a prozíravé rozhodnutí. Stavbou vodovodu Marek zabezpečí dodávku vody v potřebném množství a vynikající kvalitě pro své odběratele a zajistí z tohoto pohledu neomezený rozvoj svých obcí. Velmi důležitá je skutečnost, že se nejedná o řešení dočasné, ale trvalé. A hodnota vody bude do budoucna ještě významnější. Navíc se podařilo na stavbu získat velmi zajímavou dotaci a při současném neustálém růstu stavebních prací byl ten-

to krok velmi prozíravý i z ekonomického pohledu, protože podpora státu se snižuje a rozpočty na tyto stavby budou určitě stále vyšší a vyšší. A důležitý je podle mě i fakt, že z těchto dotací se staví nejen vodovod Marek, ale provádějí se i další potřebné úpravy na vodovodní síti, které by se v budoucnu musely provést pouze už jen z obecních peněz.

Souběžně s rozšiřováním skupinových vodovodů musí být realizováno i posílení vodních zdrojů pro tyto vodovody. V procesu výběru projektanta je rekonstrukce úpravní vody (ÚV) Bělá a její zapojení do zásobování pitnou vodou. Povrchové zdroje jsou dlouhodobě považovány za obnovitelné, proto i v rezervní kapacitě ÚV Bělá vidíme budoucnost pro celou vodárenskou soustavu na našem okrese.

Jaké další podobné projekty máte v plánu v příštích letech?

V oblasti vodovodů, jak jsem uvedl, řešíme zejména problémy s nedostatkem vody. Letos bylo dokončeno napojení obce Uhřice na přivaděč Velké Opatovice-Boskovice a napojení Svitávky na skupinový vodovod Letovice. Před zahájením realizace je napojení Skrchova na skupinový vodovod Letovice, v projektové pří-

pravě je napojení Kladorub na skupinový vodovod Letovice a napojení Újezdu u Boskovic na skupinový vodovod Blansko. V obcích, které nemají tyto skupinové vodovody v dostupné vzdálenosti, jsme nuceni se vydat cestou hledání dalších vrtů. Jedná se např. o Sulíkov, Vřesice, Rozsíčku, Dlouhou Lhotu, Deštnou, pravděpodobně i Štěchov. Projektuje se napojení vrtu v Kořenci a Benešově, ve výstavbě je napojení vrtu ve Sloupě. Na úplném začátku je řešení kvality vody v Žerůtkách. V oblasti čištění odpadních vod se dokončuje výstavba oddílné kanalizace ve Svinosčicích, finišuje realizace oddílných kanalizací a čistírny odpadních vod pro obce Suchý a Žďárná, připravuje se například intenzifikace čistírny odpadních vod v Ostrově u Macochy, kde je již vybrán zhotovitel a čeká se na dotaci. Podobná situace je u projektu dobudování splaškové kanalizace v Rudici. V obcích Lipovec a Holštejn je zadán projekt na vybudování oddílné kanalizace a čistírny odpadních vod, stejná stavba se připravuje v Kotvrdovicích. Ve Křtinách a Habrůvce je dokončen projekt na intenzifikaci ČOV a vybudování oddílné kanalizace v Habrůvce. Projektuje se oddílná skupinová kanalizace pro obce kolem Lipůvky – oddílná kanalizace v Milonicích, Lažanech, Újezdě u Černé Hory, Závisti, projektuje se oddílná kanalizace a ČOV v Uníně. V oblasti vodovodů i kanalizací se samozřejmě připravuje mnoho dalších akcí. V celkovém souhrnu se jedná o akce za více jak miliardu korun, které našim zákazníkům zajistí buď dostatek pitné vody, nebo přinesou vyšší komfort v likvidaci vod splaškových a v neposlední řadě budou mít příznivý dopad na životní prostředí.

ČOV - Suchý, Žďárná

Vodovod Marek - stavba

Na podzim tohoto roku má být dokončena stavba nové kanalizace a čistírny odpadních vod v obcích Suchý a Žďárná. Jaký je aktuální stav tohoto projektu a podaří se vše stihnout v termínu?

Ano, stavba má být dokončena letos v prosinci a nepočítáme s tím, že by měla být opožděna. Tato stavba zásadně zvýší zmíněný komfort obyvatel při likvidaci splaškových odpadních vod a přinese významný krok v ochraně životního prostředí v podzemí Moravského krasu. Nejen u této stavby, ale u všech výše zmíněných investic bych chtěl poděkovat především občanům všech dotčených obcí za jejich trpělivost, protože vodárenské stavby s sebou přinášejí to, že obce jsou během staveb rozkopané, pohybuje se v nich těžká technika, je omezená doprava, po dobu prací je všude prašné prostředí a další problémy.

V loňském roce jste zmínil investice do obnovitelných zdrojů a modernizaci čistíren odpadních vod. Jaké nové technologie jste za poslední rok zavedli a jaké plány máte do budoucna?

V prvé řadě je nutné provést výměnu stávajících technologických prvků za úspornější technologie, což se ve spolupráci s našimi vlastníky velmi daří a patří jim za to velký dík. Následovat pak mohou investice do obnovitelných zdrojů, ty jsme realizovali především na našich provozních budovách a větších čistírnách odpadních vod, celkem jsme zatím realizovali 10 instalací fotovoltaických elektráren na námi provozovaných ČOV a ÚV a připravujeme další opatření. Na čistírně odpadních vod Blansko chceme doplnit technologickou linku čistírny odpadních vod o novou kogenerační jednotku využívající bioplyn, vznikající při anaerobní stabilizaci kalu. Blanenská čistírna odpadních vod přitom již druhým rokem využívá jako alternativní zdroj energie malou vodní elektrárnu. Tato čistírna odpadních vod je totiž zcela netypicky umístěná na kopci a toho, že vyčištěná odpadní voda je potrubím vedena zpět do řeky v údolí, bylo využito k výrobě elektrické energie.

Během šesti let chcete instalovat celkem 43 tisíc dálkově odečítaných vodoměrů. Vysvětlíte čtenářům, o co přesně jde a co to znamená pro běžnou domácnost?

Zmíněné chytré vodoměry naše společnost osazuje pilotně zatím především v sousedním okrese Brno-venkov. Projekt je výsledkem dlouholeté komunikace se svazky měst a obcí, které jsou vlastníky vodovodní infrastruktury. Tento významný počín bude stát mezi 110 až 140 miliony

korun a bude trvat šest let. Po mnoha letech zkoumání a testování těchto nových technologií se jedná o započítání důležité etapy modernizace a technologického rozvoje. Náklady na instalaci nové technologie budou hradit vlastníci vodovodů a kanalizací, tedy svazky měst a obcí, přenos dat pak VODÁRENSKÁ AKCIOVÁ SPOLEČNOST, a. s.

V působnosti divize Boskovice se speciální odečtové hlavice instalují na mechanické vodoměry zejména na odběrných místech s vyšším objemem spotřeby, ale v případě zájmu o dálkové odečty jsme v rámci zpoplatněné služby připraveni tento způsob instalovat i u rodinných domů, chat aj. Pro odběratele vody instalace těchto technologií může přinést řadu výhod. Nebude například již třeba, aby odečítači chodili kontrolovat vodoměry do domů, a nebudeme tak narušovat lidem soukromí. Zákazníci zároveň budou mít aktuální informace o zvýšených spotřebách v domácnosti a včas se tak dozví o případné havárii a úniku vody. Provozovatelé vodovodních sítí se totiž často setkávají s tím, že lidé až z vysoké částky na faktuře zjistí, že v jejich nemovi-

stosti došlo vlivem skryté poruchy k úniku vody. Všechna potřebná data, grafy spotřeby a další informace z jejich odběrných míst zákazníci naleznou na zákaznickém portálu VODÁRENSKÉ AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI, a. s.

Co cena vody? Bude se v příštím období zvyšovat?

Předpokládám, že určitě bude, ale navýšení bude různé v závislosti na vlastníkovi vodohospodářské infrastruktury. Například pokud obec nebo svazek čerpal dotace na vodohospodářský projekt, je povinen se řídit podmínkami těchto dotací, mezi které mimo jiných patří generování finančních prostředků na obnovu vodohospodářského majetku, což bez navýšení ceny zajistit nelze. Na druhé straně u některých obcí byl v poslední době zaznamenán pokles ceny vodného nebo stočného. A sice u těch, které vstoupily do Svazku vodovodů a kanalizací, protože dodržování zmíněných dotačních podmínek je pro samostatné obce daleko složitější. A bez dotací by mnoho měst a obcí nebylo vůbec schopno životně důležité vodohospodářské projekty uskutečnit.

Když se bavíme o ceně vodného a stočného, mluvíme o 10 až 15 haléřích za litr vody. Po srovnání s cenou například vod balených, ale i jiných potravin a podobných produktů jsem přesvědčen, že cena vody je velmi, velmi nízká. A to zejména vzhledem ke své nepostradatelnosti pro lidský život, na rozdíl od jiných zmíněných produktů.

VODÁRENSKÁ AKCIOVÁ SPOLEČNOST, a. s., dlouhodobě také podporuje řadu akcí v regionu. Můžete přiblížit, jaké to jsou?

Naše společnost dlouhodobě podporuje potřebné a veřejně prospěšné projekty. Podpora směřuje na sportovní a vzdělávací aktivity pro děti, stacionáře, které pečují o handicapované spoluobčany, pomáháme zlepšovat vybavení v místních nemocnicích apod. To vše v regionech, kde působíme, tedy kde provozujeme vodohospodářskou infrastrukturu. Pořádáme také odborné semináře pro starosty a odbornou veřejnost, různé osvětové akce, zveme zájemce na dny otevřených dveří, aby si mohli prohlédnout naši provozované zajímavé objekty atd.

— INZERCE —

TRADIČNÍ VÝROBCE BAZÉNOVÉHO ZASTŘEŠENÍ

NOVÁ KNIHA O KOMETĚ

PŘÁVĚ V PRODEJI

Svědectví pamětníků, portréty hráčů, příběhy ze zákulisí, jedinečné statistiky, dobové materiály či bohatý fotografický doprovod. To přináší nová publikace Kometa. 70 let hokejového klubu Novinku brněnského nakladatelství Jota je možné zakoupit u každého dobrého knihkupce a samozřejmě ve fanshopu Komety. Portréty legend přibližují osudy tří desítek nejslavnějších hráčů v dějinách klubu – od Bubníka a Dandy až po Langa a Hubáčka. Portréty zpestřují také osobní výpovědi a vzpomínky aktérů. Nechybí ani medailony hráčů novodobé historie Komety, těch, kteří navázali na legendy a výrazným způsobem se podíleli na úspěších klubu od roku 2011 až do současnosti.

ZA HOMETU!

ŽIJEME HROU SLAVÍ 10 LET

KDYŽ V ROCE 2014 PARTA FOTBALOVÝCH NADŠENCŮ ZAKLÁDALA ŽIJEME HROU, ASI ANI VE SNU BY JI NENAPADLO, ŽE SE V NAŠEM REGIONU PODAŘÍ VYBUDOVAT NĚCO TAK UNIKÁTNÍHO. „V ROCE 2024 TVOŘÍ HRÁČSKOU ZÁKLADNU KLUBU ŽIJEME HROU 280 DĚTÍ VE VĚKU OD TŘÍ DO OSMNÁCTI LET. TO POVAŽUJEME ZA NÁŠ NEJVĚTŠÍ ÚSPĚCH. DĚTI, RODIČE, TRENÉŘI, PODPOROVATELÉ... TI VŠICHNI JSOU NEODMYSLITELNOU SOUČÁSTÍ DESETILETÉ SPOLEČNÉ RADOSTI, ZÁŽITKŮ A ÚSPĚCHŮ. KAŽDÝ Z NICH DENNODENNÍ ČINNOSTÍ POMÁHÁ NAPLNĚVAT FILOZOFII A HODNOTY, KTERÉ JSME SI VYTYČILI,“ SHODUJÍ SE VLADAN HORÁK A MARTIN PAVEL, VEDOUČÍ TRENÉŘI SPORTOVNÍHO ÚSEKU ŽIJEME HROU.

HISTORIE

Celou myšlenku odstartoval v roce 2008 Jiří Vorlický starší u FC Boskovice. Ještě pod hlavičkou FC Boskovice se konal první z řady mezinárodních turnajů Boskovice dětem a rodinám. Společně s Fotbalovou školou Třebíč bylo představeno, jak lze pojmout sport, hru, fotbal i jinak.

Později byl oficiálně založen projekt Žijeme Hrou, jehož spoluzakladatelé byli Jiří Vorlický starší, Aleš Odehnal, Vladan Horák a Martin Daněk. Podporovaly ho kluby FŠ Třebíč, FK Kunštát, ČAFC Židenice 2011 a spousta dalších. Projekt Žijeme Hrou nebyl situován pouze do fotbalu, byť tam měl primární působnost. Ši-

roká skupina trenérů měla představu, jak toto prostředí rozvíjet, a to se jim dařilo.

Byli přesvědčeni o možné spolupráci jednotlivých sportovních oddělení a hlavně lidí zastřešujících sportovní kluby. Úspěšně se prostředí sportu provazovalo i se vzděláváním, kulturou či firemním prostředím nebo danými obcemi.

FILOZOFIE

Chceme se rozvíjet, chceme hodnotnější a zdravější pojetí společnosti a svými činy k ní přispívat.

Cílem Žijeme Hrou není „jen“ špičkový fotbalista, ale také cha-

rakterní člověk, který je zodpovědný za vlastní rozvoj a život. V Žijeme Hrou se snaží budovat vzájemný pozitivní vztah mezi trenéry, sportovci a jejich sociálním prostředím. Prostřednictvím přátelské atmosféry, vzájemného respektu a naslouchání vytváří partnerství, jehož základem je ctění dohodnutých pravidel, smysl pro odpovědnost a fair play.

FOTBALOVÝ KLUB

Na zásadní principy projektu Žijeme Hrou navázal v roce 2014 nově založený mládežnický fotbalový klub se členy výboru Vladanem Horákem, Jiřím Vybíralem, Františkem Tenorou, Jaroslavem Sedláčkem a Alešem Odehnalem. Všichni zmínění jsou velkými patrony Žijeme Hrou. Mimo formální role se dennodenně aktivně pohybovali okolo našich jednotlivých mládežnických kategorií a pomohli položit dnešní velmi pevné základy klubu. U důležitého rozjezdu Žijeme Hrou v mikroregionu Kunštátsko-Olešnicko-Lysice výrazně pomáhali trenéři Vladan Horák, Aleš Odehnal, Milan Peša, Petr Kříž, René Gryc, Pavel Chmelíček nebo Michael Mistr.

V následující pětiletce byla velkým hnacím motorem trenérská a rodičovská skupina tvořená Milošem Šmerdou, Břetislavem Šulcem, Martinem Pavlem, Jiřím Vybíralem, Janem Setníčkou, Alešem Štěpánkem, Pavlem Chmelíčkem, Viktorem Fadrným, Františkem Tenorou, Ondřejem Hruškou, Josefem Čepelkou, Jaroslavem Sedláčkem, Milanem Pešou a Pavlem Blahou.

V roce 2019 se do vedení sportovního úseku Žijeme Hrou vrátili trenéři Jiří Vorlický starší a Vladan Horák, kteří v předchozích letech působili jako profesionálové ve Zbrojovce Brno a FAČR. Nastartovala se nová etapa a klub zaznamenal velký progres především na úrovni talentovaných hráčů. Obrovský zájem vzbudily halové turnaje Žijeme Hrou a letní fotbalové kempy.

V období 2019 až 2023 vedení sportovního úseku tvořili Vladan Horák, Jiří Vorlický starší, Miloš Šmerda, Martin Pavel, Pavel Blaha a Jiří Vorlický mladší. V současnosti má sportovní směřování Žijeme Hrou na starosti dvojice Vladan Horák a Martin Pavel společně s ostatními trenéry mládeže.

O vize našeho klubu se aktivně zajímají a funkcionářsky Žijeme Hrou vždy podporovali také Alois Toupek z Bořitova a starosta Svitávky Jaroslav Zoubek, který bohužel zemřel minulý rok v srpnu po dlouhé těžké nemoci. Dobročinné turnaje, turnaje mládeže nebo letní fotbalové kempy vždy podporují starostové jednotlivých obcí: Zdeněk Wetter (Kunštát), Pavel Dvořáček (Lysice) nebo Antonín Fojt (Bořitov).

Žijeme Hrou spolupracuje v mládežnickém fotbale napříč různými kluby z regionu Kunštát, Lysice, Svitávka, Bořitov, Olešnice, Drnovice. V sezóně 2023/2024 v rámci sdruženého žákovského týmu spolupracují se ŽH i Knínice.

V roce 2024 tvoří hráčskou základnu klubu Žijeme Hrou 280 dětí ve věku 3 až 18 let. Pohybová školička 34 dětí, 22 dětí předpřípravek, 59 dětí mladších přípravek, 58 dětí starších přípravek, 57 mladších žáků, 27 starších žáků, 23 dorostenců.

Propojení do jednoho celku umožňuje nabídnout každému z dětí smysluplné sportovní využití. Každý hráč má zajištěnou návaznost mezi jednotlivými ročníky a kategoriemi. Žijeme Hrou chce dlouhodobě vychovávat fotbalisty, kteří hrají na zájmové, výkonnostní i vrcholové úrovni, a k tomu jim připravuje prostředí a podmínky. Společné týmy se od přípravy, žáků až po dorost účastní soutěží FAČR.

VYUŽÍVANÁ SPORTOVIŠTĚ

Fotbalové areály Kunštát, Lysice, Bořitov, Svitávka. Sportovní haly Kunštát, Lysice, Svitávka. Hřiště s umělým trávníkem a osvětlením v Kunštátě. Obrovské poděkování patří správcům Jaromíru Klevetovi a Petru Loukotovi, kteří se starají o fotbalové areály v Lysicích a Kunštátě, připravují hřiště nebo perou dresy.

TRENÉŘI A VZDĚLÁVÁNÍ

Jednotlivé kategorie pohybové školičky přes přípravy, žáky až po dorost vedou trenéři, kteří mají potřebné trenérské licence a fotbalové vzdělání pod hlavičkou UEFA a FAČR. Nejvyšší trenérskou licenci v Žijeme Hrou disponují Vladan Horák, Martin Pavel, Jiří Vorlický ml. a Erik Mihola – všichni UEFA A. Další trenéři jsou držitelé licencí UEFA B, UEFA C nebo FAČR C. Celkově se o děti stará 27 trenérů.

ÚSPĚCHY A HODNOTY

Pro děti v Žijeme Hrou jsou kamarádi, pohyb, sport a fotbal důležitou součástí jejich života. Odchovanci, kteří prošli desetiletým sportovním procesem klubu, se již pravidelně zapojují do výchovy dalších generací dětí v Žijeme Hrou. Velké množství fotbalistů po dovršení dorosteneckého věku pokračuje s fotbalem do spolupracujících klubů v regionu.

TALENTOVANÁ MLÁDEŽ

Fotbalový klub Žijeme Hrou je dlouhé roky na jihomoravských hřištích výrazně vidět i v rámci talentované mládeže. Hráči klubu byli vždy základními kameny blanenských okresních výběrů. Ti nejlepší byli v krajských nominacích nebo byli vybráni do Regionální fotbalové akademie pro nejtalentovanější fotbalisty jihomoravského kraje ve věku 14 a 15 let.

TOP ODCHOVANCÍ

Edita Setničková, Lokomotiva Brno Horní Heršpice, česká fotbalová reprezentace U19, Tomáš Kotek, hostování FC Zbrojovka Brno, česká fotbalová reprezentace U15 a mnoho dalších hráčů v žákovských, dorosteneckých i dospělých krajských nebo celostátních soutěžích.

TÝMOVÝ ÚSPĚCH

Největším týmovým úspěchem Žijeme Hrou v dosavadní historii je postup dorostenců v roce 2021 do Moravskoslezské divize dorostu. Na něm se podíleli hráči: Filip Pečinka, Lukáš Kleveta, Jaromír Kleveta, Tomáš Bělehrádek, Tomáš Novotný, Filip Sedláček, Jan Ryzí, Jiří Tesař, Vítězslav Janoušek, Matouš Chmelíček, Tomáš Toman, Vít Měcháček, Dominik Baňa, Radek Janků, Lubomír Stejskal, Dominik Štarha, Milan Peša, Tomáš Marek – ročník 2003. Matěj Zlatníček, Jakub Slavíček, Ondřej Kalvoda, Jakub Kazda, Štěpán Motyčka, trenéři Milan Peša, Jaroslav Sedláček, Pavel Blaha a vedoucí družstva Pavel Chmelíček.

TURNAJE

Pilířem, o který se klub opírá při výchově dětí, jsou turnaje Žijeme Hrou. Při nich využívá vlastní „know-how“ – kruhová hřiště. Už od malička učí děti prožitkovým způsobem hry v souvislostech. Po celý rok organizuje venkovní i halové turnaje určené pro všechny děti, které mají chuť si zasportovat. V sezóně 2023/2024 klub uspořádal 41 halových turnajů v Kunštátě a Svitávce a 12 venkovních turnajů na fotbalových hřištích v Kunštátě, Lysicích, Bořitově a Svitávce.

FOTBALOVÉ KEMPY

Fotbalové kempy Žijeme Hrou se konají od roku 2014 a účastní se jich nejen hráči Žijeme Hrou, ale přijíždějí i mladí fotbalisté z nejrůznějších míst České republiky. Kempy jsou dlouhodobě tematicky zaměřené na rozvoj ORIGINALNÍHO neboli AUTENTICKÉHO HRÁČE.

DOBROČINNÝ TURNAJ

Vždy v prosinci se koná dobročinný fotbalový turnaj Žijeme Hrou. Smyslem této akce je podpořit finančním výtěžkem děti a rodiny v nelehké životní situaci. Během osmi ročníků se podařilo vybrat částku přes půl milionu korun.

AKCE A AKTIVITY

Trenéři Žijeme Hrou pomáhají v hodinách tělesné výchovy v ZŠ Edvarda Beneše v Lysicích, společně s pedagogy vytvářejí lektorský tandem. Žáci 1.–5. tříd procházejí v průběhu školního roku

tematickými bloky. Ve společných dvouhodinových tělocviku se zdokonalují v atletice, gymnastice, obratnosti nebo hrají pohybové a míčové hry. Každoročně trenéři pořádají sportovní dopoledne pro třídy ZŠ a MŠ Kunštát. V minulých letech i pro MŠ a ZŠ Drnovice nebo ZŠ a MŠ Svitávka.

Trenéři Žijeme Hrou pomáhají školám v našem regionu i při organizaci dalších sportovních soutěží nebo trénují děti na školních turnajích McDonald's Cup. Pro talentované hráče Žijeme Hrou jsou připraveny specializované – individuální tréninky, které jsou zaměřeny na rozvoj fotbalových dovedností individuální a skupinovou formou. Oblíbené jsou brankářské tréninky pod vedením externího trenéra Martina Jíchy z brankářské školy Just4keepers.

Obrovský zájem je o Pohybovou školičku pro děti od 3 do 5 let. Tam je hlavním cílem všestranný, přirozený a zdravý pohybový rozvoj dětí v závislosti na jejich věku. Pravidelně se mladí hráči společně s trenéry a rodiči účastní akce Uklidme Česko.

DĚKUJEME ZA PODPORU

Město Kunštát, Městys Lysice, Městys Svitávka, Obec Bořitov, Národní sportovní agentura, MŠMT ČR, FAČR, Jihomoravský kraj, T. G. A., Vecom, SEDOS stavby a. s., ZEPPELIN CAT, Gatema, BE Servis, AJP-tech, Zemní práce Kotlán – Autodoprava, MDLet, ZEAS Lysice, PETRO KÁMEN, FK Kunštát, TJ Sokol Lysice, TJ Sokol Bořitov, SK Moravan Svitávka, OFS Blansko
Speciální poděkování patří všem rodičům našich kluků a holek, spřáteleným klubům, trenérům, kteří dlouhodobě podporují filozofii Žijeme Hrou. Děkujeme!

vecom[®]
NAŠE ŘEŠENÍ INSPIRUJÍ
PARTNER PROJEKTU ŽIJEME HROU

KUCHYŇSKÉ STUDIO AZ NÁBYTEK V RÁJCI-JESTŘEBÍ

NABÍZÍ NOVOU KOLEKCI KVALITNÍCH SEDAČEK

SEDAČKY
TVOŘENÉ
SRDCEM

★★★★★

NEJVYŠŠÍ
KVALITA

★★★★★

ZAVÁDĚCÍ
CENY

www.az-nabytek.cz

📍 Ol. Blažka 503

TŘIKRÁT OBEPLUL SVĚT

...PŘIJEDE DO BLANSKA NA RAJBAS

NEJSLAVNĚJŠÍ ČESKÝ MOŘEPLAVEC, AUTOR NĚKOLIKA KNIH, FILMŮ A DOKUMENTŮ, ČLOVĚK, KTERÝ TŘIKRÁT OBEPLUL ZEMĚKOULI. RICHARD KONKOLSKI BUDE V PÁTEK 15. LISTOPADU OD 20 HODIN NA OUTDOOROVÉM FESTIVALU RAJBAS V BLANENSKÉM KINĚ BESEDOVAT S FILMAŘEM MIRKEM NÁPLAVOU.

Ve vašem velmi pestrém a aktivním životě jste se věnoval mnoha profesím. Napsal jste dvacítku knih, vaše filmografie je zastoupena dvěma tituly: Jak jsme pluli za Vikingy (1972) a Návrat kapitána Seven Ocean (2002). Mohl byste nám přiblížit, o čem filmy jsou?

Během stavby Niké (legendární plachetnice, se kterou obeplul svět – pozn.) v roce 1969 projevil o mou činnost zájem Jirka Vrožina, režisér ostravské televize, a natočil se mnou půlhodinový dokumentární film Sám proti moři. Tím začala moje spolupráce s televizí. S Jirkou jsem se spřátelil a pozval ho na zkušební plavbu Niké kolem Dánska. Během plavby jsme společně natočili čtyřdílný dokumentární film o první plavbě Niké pod názvem Jak jsme pluli za Vikingy. Následovala má nominační plavba na závod OSTAR 72 po Severním moři, kterou jsem rovněž zfilmoval. V roce 1972 plul Jirka se mnou do anglického Plymouth na start sólo závodu přes Atlantik a spolu jsme nafilmovali film Sám přes Atlantik. Řadu dalších let jsem spolupracoval s ostravskou TV. Filmoval jsem, popisoval nahrávky, zasílal podklady ke scénářům, včetně kopií reportáží pro tisk, jakož magnetofonové nahrávky. Ostravská TV vysílala někdy půlhodinové dokumenty, někdy jen krátké informativní vstupy nebo jen ve formě zpráv. Během první tříleté plavby kolem světa vznikly filmové dokumenty jako Atlantik, Třetí oceán, 180 poledníků, Niké zvedá kot-

vy, K mysu Dobré naděje, Sám proti moři I a II, Osmnáct tisíc mil, Rekordní etapa, Napříč Indickým oceánem, Třetí oceán. Závěr plavby v Polsku byl zdokumentován filmem Návrat kapitána. V dalších letech, až do roku 1980, byly vytvořeny další filmy, později za pobytu v USA jsem poskytl materiál a spolupracoval na scénáři pro řadu filmů jako Námořník na suchu, Sám proti oceánům a podobně.

Četla jsem, že jste se zabýval také natáčením videí, vytvořil jste filmové studio. Kdy jste se poprvé setkal s tvorbou filmů?

V roce 1987, po ukončení mého druhého sólo závodu kolem světa (současně třetí sólo plavby), jsem se pustil do budování vlastního multimediálního studia. Byla to analogová doba, kdy nejkvalitnějším formátem bylo natáčení na ¾ magnetické pásky. S ohledem na nedostatek financí jsem se především soustředil na vysoce kvalitní filmovou i mediální tvorbu pro zákazníky a klienty. V roce 1992 mi po výbuchu plynu shořel dům i studio, dva roky později po obnově bylo studio opět činné. Začal jsem experimentální produkci DVD na CD, samozřejmě s kratší délkou prezentací. Bylo to v době, kdy jen výroby razily DVD na základě podkladů z digitálních záznamů na pásek. Pak se teprve objevily nákladné DVD vypalovačky. Byl jsem první produkční studio v dalekém okolí, které nabízelo tento servis, a postupně jsem

přešel i na HD-DVD a BluRay. Také jsem byl jedním z prvních, kdo streamoval video. Samozřejmě, že živé streamování začalo později.

První film v High Definition zvaný „The High Society“ jsem natáčel a editoval v roce 1994. Pro dvě místní university a další řadu prestižních firem jsem zajišťoval filmařskou a editovací službu, animaci, editování zvuku, dokumentování konferencí a podobně. Vyrobil jsem několik tisíc DVD, z čehož velké procento byly instruktážní DVD. Jen ve volném čase jsem měl možnost převést své šestnáctimilimetrové černobílé i barevné filmy do standardního rozlišení a později do HD a z materiálů editovat řadu dokumentárních filmů, které používám během dnešních přednášek.

Filmoval jste sám, nebo jste upravoval dodaný materiál?

Dělal jsem obojí. Vše, co se dalo. Převážně jsem filmoval sám, při potřebě filmování na více kamer mi pomáhal syn Ríša, někdy i manželka, také jsem občas kontaktoval nějakého kameramana z okolí.

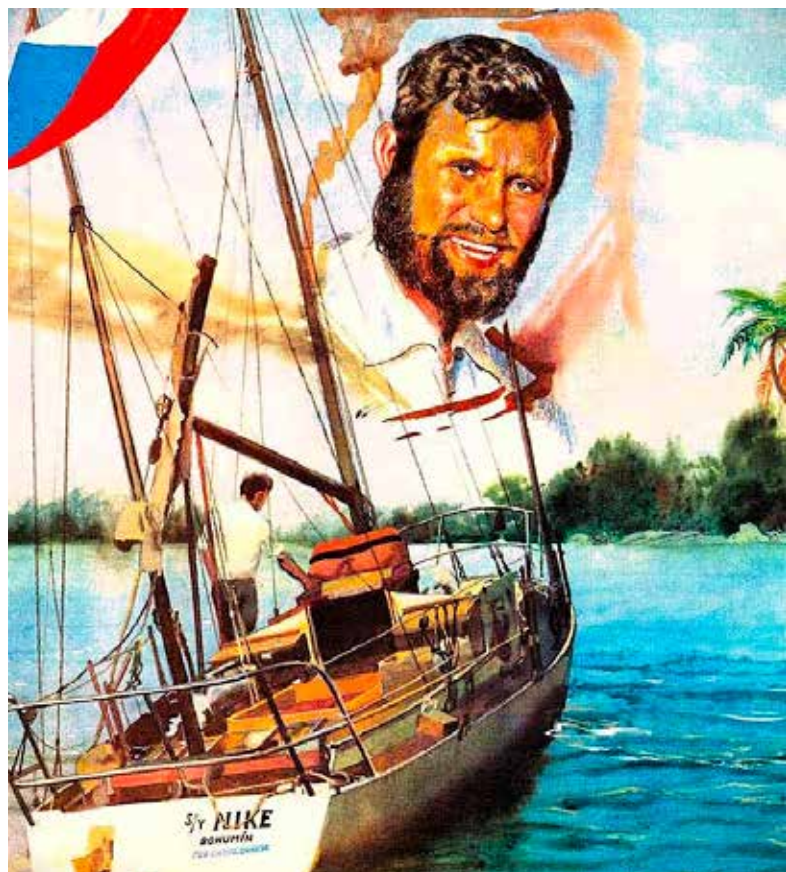
Nabízel jsem veškerý zpracovatelský servis. Konečný produkt mohl být na pásku, pevném disku, DVD, streamován a podobně. Editoval jsem i pěti a sedmikanálové zvukové záznamy, dělal interaktivní produkty. V podstatě vše, co zákazník potřeboval.

Čemu se v současné době věnujete? Psaní knih, točení či úpravy filmů?

Dávám přednost psaní knih. Mám jich za sebou 23 a dalších deset potřebuji dopsat. Pak přijde řada na filmový materiál.

Kolik vašich knih bylo zfilmovaných?

Dosud žádná. V roce 1984 projevil zájem o zfilmování mého pří-

běhu dva hoši z Hollywoodu. Spolupracovali jsme na zpracování scénáře, dokonce podepsali smlouvu. Hoši měli dva roky na zajištění financování, což se jim nepodařilo, a tak idea zhasla.

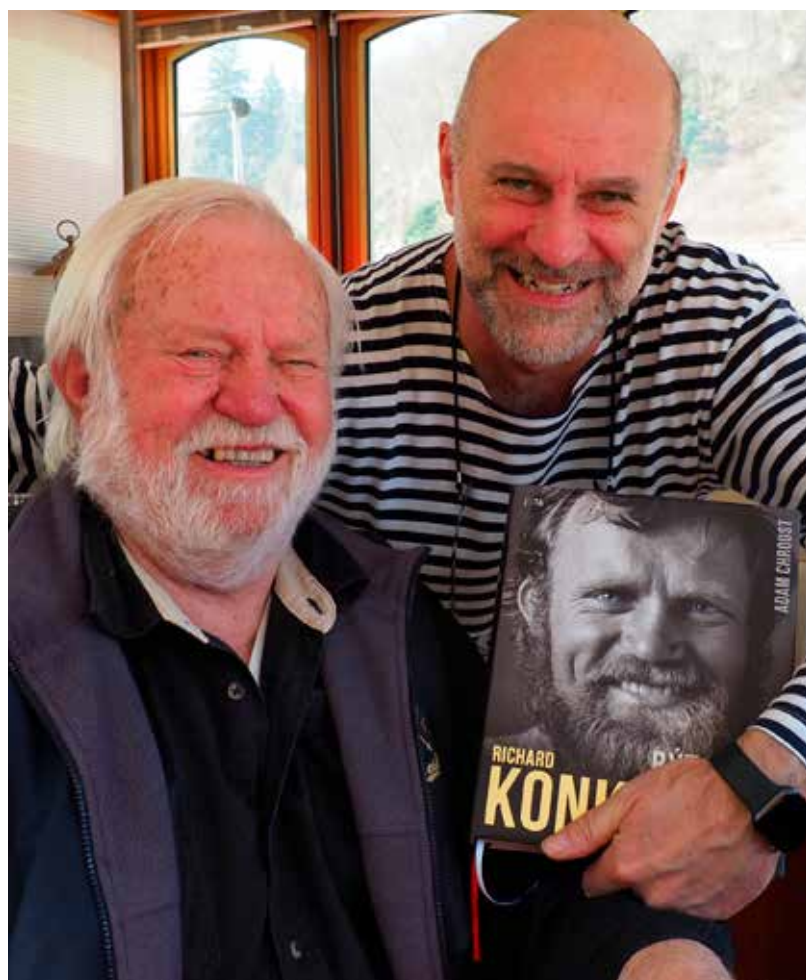
Naplnil jste si spoustu snů a přání. Máte ještě nějaký nenaplněný sen?

V podstatě žiji dneškem a každodenními povinnostmi. Mám jednaosmdesát a něco, chtěl bych dokončit řadu rozpracovaných projektů a to vyžaduje čas. Ten je bohužel pro mne stále cennější, takže musím pečlivě zvažovat to, čemu ho věnovat. Prioritu má dokončení knih. V současné době pracuji na třech titulech. Musím přiznat, že nelemím, ale těch různých povinností je tolik, že jsem stále deset let pozadu.

V pátek 15. listopadu budete na outdoorovém festivalu RAJBAS v Blansku porotcovat v soutěži Srdcaři.cz společně s Mirkem Náplavou. Co pro nás diváky připravíte na večerní program?

Bohužel nevím. S Mirkem Náplavou usedneme a něco určitě zajímavého vymyslíme. Díky a hezký den.

ALENA ŽÁKOVSKÁ

SPORTOVNÍ LEGENDY SE VRACÍ DO MUZEA. BLÍŽÍ SE VÝSTAVA BLANSKO MĚSTO SPORTU

Už rok se konají v Muzeu Blanenska besedy s místními sportovci, v plném proudu je příprava výstavy o historii blanenského sportu. Muzeum besedy a výstavu připravuje spolu s milovníkem blanenského fotbalu Karlem Ťoupkem.

Chystané podzimní besedy s osobnostmi blanenského sportu uvedou výstavu o blanenském sportu. Celkem jsou připraveny čtyři. Po zářijové besedě s blanenskými plavci zavítají v pátek 25. října do Hudebního salonku blanenského zámku baseballisté Jaroslav Krejčíř, Štěpán Havlíček a softballistka Nataša Gorotková. „V pátek 22. listopadu se na vás budou těšit lyžaři v čele s Petrem Kolářem a celou sérii besed zakončí 13. prosince vládcí jízdních kol. Konkrétně Břetislav Souček, Václav Kolář a Amálie Gottwaldová. Každý z účastníků besedy již tradičně do muzea věnuje předmět spojený s jeho nebo její sportovní kariérou, který bude později k vidění na výstavě,“ říká ředitelka Muzea Blanenska Pavla Komínková.

Ve čtvrtek 6. března 2025 začne výstava Blansko, město sportu. „Návštěvníci se mohou těšit i na doprovodný program k výstavě, na rozhovory s osobnostmi v podcastu, videa a další zajímavosti z regionální sportovní historie. Pokud se to podaří, chtěli bychom vydat i knihu o blanenském sportu. Budeme rádi, když nám s přípravou výstavy pomůžete, stále sbíráme tipy a fotografie. Chcete-li se zapojit, napište e-mail na adresu

reditelka@muzeum-blanenska.cz, nebo se ozvěte na telefon 778 722 278. Těšíme se na spolupráci na cestě sportovní historie našeho města,“ vzkazuje ředitelka. Podrobnosti k aktuálnímu programu jsou na webu muzea www.muzeum-blanenska.cz.

FOTO: Ondřej Grund

Wellness Kuřim

Posilujte efektivněji

s osobním trenérem ve Wellness Kuřim

**Nemáříte svůj čas nevhodnými cviky s nízkým efektem?
Neděláte chyby, které mohou ohrozit vaše zdraví?
Chcete si nechat poradit?**

Osobní trenér:

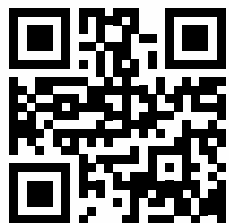
- zvýší efektivitu posilování
- měří a sleduje vaše tělesné hodnoty na bioimpedančním přístroji
- sestaví tréninkový i výživový plán, který bere v potaz vaše reálné možnosti

www.wellnesskurim.cz

**Volejte trenéra a zamluvte si termín:
tel.: 541 420 241 nebo fitness@wellnesskurim.cz**

SPECIÁLNÍ AKCE PRO VÁŠ REGION

| ŽALUZIE
| SCREEN
| ROLETY

| DVEŘE
| OKNA
| VRATA

Limited Edition

již od 389 900 Kč

Úrok od **0 %**
a servis na **5 let**

Vzorový příklad úvěru na vůz Polo Limited 1,0 MPI 5G v ceně 389 900 Kč, při financování s Volkswagen Financial Services: splátka předem 233 940 Kč (60 %), výše úvěru 155 960 Kč, poplatky za uzavření a vedení smlouvy 0 Kč, celkové platby za úvěr 155 960 Kč, celkové platby za úvěr vč. pojištění 173 792 Kč, RPSN vč. pojištění 9,136 %, délka úvěru 24 měsíců, poslední nerovnoměrná splátka 38 990 Kč, měsíční splátka úvěru 4 874 Kč, měsíční splátka úvěru vč. pojištění 5 617 Kč, úroková sazba p. a. 0 %. Volkswagen Pojištění Basic obsahuje havarijní pojištění, povinné ručení (10% spoluúčast) s uznáním bonusů za bezeškodní průběh dosavadních pojištění (60 měsíců) a pojištění skla (limit plnění 10 000 Kč), které je kalkulováno ve variantě pojištění bez garance pojistného. Další parametry jsou: věk klienta 50 let a běžné použití vozu. Tato indikativní nabídka není nabídkou ve smyslu § 1732 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a jejím přijetím nevzniká mezi společností ŠkoFIN s.r.o., a druhou stranou závazkový vztah. Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: Polo: 5,2–7,6 l / 100 km, 118–172 g/km, Taigo: 5,4–6,6 l / 100 km, 123–149 g/km, Passat: 0,4–8,5 l / 100 km; 16,1–16,8 kWh / 100 km, 9–193 g/km. Vyobrazené vozy nemusí odpovídat cenové nabídce a mohou obsahovat prvky příplatkové výbavy. Více na volkswagen.cz. Nabídka platí od 1. 10. 2024.

ROS a.s.

Autorizovaný prodejce Volkswagen

ROS, a.s.

Poříčí 3, 639 00 Brno, tel.: +420 530 501 111,
www.rosauto.cz, e-mail: rosauto@rosauto.cz

